

Euroopan unionin virallinen lehti

C 261 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

56. vuosikerta
10. syyskuuta 2013

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot</i>	
	PÄÄTÖSLAUSELMAT	
	Euroopan parlamentti	
	ISTUNTOKAUSI 2012–2013	
	Istunnot 10. toukokuuta 2012	
	Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 206 E, 13.7.2012.	
	Hyväksytyt tekstit, 10. toukokuuta 2012, vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuonna 2010 on julkaistu Virallisessa lehdessä EUVL L 286, 17.10.2012.	
	HYVÄKSYTYT TEKSTIT	
	Torstai 10. toukokuuta 2012	
2013/C 261 E/01	Alueelliset lentokentät ja ilmailupalvelut	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 alueellisten lentoasemien ja lentoliikennepalvelujen tulevaisuudesta EU:ssa (2011/2196(INI))	1
2013/C 261 E/02	Euroopan unionin taloudellisten etujen suojeleminen - Petostentorjunta - Vuosikertomus 2010	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2010 (2011/2154(INI))	8
2013/C 261 E/03	Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki (Rooma II)	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 suosituksista komissiolle sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista annetun asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) muuttamisesta (2009/2170(INI))	17
	PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE	20

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2013/C 261 E/04	Kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 kaupasta muutoksen välineenä: EU:n kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen (2011/2113(INI))	21
2013/C 261 E/05	Olellisesti biologisten menetelmien patentointi Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 olellisesti biologisten menetelmien patentoinnista (2012/2623(RSP))	31
2013/C 261 E/06	Merirosvous Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 merirosvoudesta (2011/2962(RSP))	34
2013/C 261 E/07	Oikeamielisten eurooppalaisen muistopäivän perustamisen tukemisesta Euroopan parlamentin kannanotto 10. toukokuuta 2012 oikeamielisten eurooppalaisen muistopäivän perustamisen tukemisesta	40

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Torstai 10. toukokuuta 2012

2013/C 261 E/08	Corneliu Vadim Tudorin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2012 Corneliu Vadim Tudorin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2011/2100(IMM))	41
2013/C 261 E/09	Työjärjestyksen 87 a ja 88 artiklan muuttaminen Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2012 Euroopan parlamentin työjärjestyksen 87 a ja 88 artiklan muuttamisesta (2009/2195(REG))	42
2013/C 261 E/10	Vastaamatta jääneiden kirjallisesti vastattavien kysymysten käsittely valiokunnassa (työjärjestyksen 117 artiklan 3 kohdan tulkinta) Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2012 vastaamatta jääneiden kirjallisesti vastattavien kysymysten käsittelystä valiokunnassa (työjärjestyksen 117 artiklan 3 kohdan tulkinta)	50

Torstai 10. toukokuuta 2012

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Alueelliset lentokentät ja ilmailupalvelut

P7_TA(2012)0152

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 alueellisten lentoasemien ja lentoliikennepalvelujen tulevaisuudesta EU:ssa (2011/2196(INI))

(2013/C 261 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan lentoasemien kapasiteettia, tehokkuutta ja turvallisuutta koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2006)0819),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yhteisön suuntaviivat lentoasemien rahoittamisesta ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden toiminnan aloittamista koskevasta valtioneustusta” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU ja sen lähialueet: Uusi lähestymistapa liikennealan yhteistyöhön” (COM(2011)0415),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksista – EU:n politiikka lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A7-0094/2012),

⁽¹⁾ EUVL C 312, 9.12.2005, s. 1.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0250.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- A. ottaa huomioon, ettei termille ”alueellinen lentoasema” ole tällä hetkellä olemassa yleisesti hyväksyttyä määritelmää; ottaa huomioon, että lentoasemia, jotka ovat pääosin jonkin pääkaupungin piirissä, ei käsitellä tässä mietinnössä; ottaa huomioon, että on ehdotettu, että alueelliset lentoasemat eli ns. muut kuin päälentoasemat olisi jaettava suuriin ja pieniin lentoasemiin sen perusteella, millaisia yhteyksiä ne tarjoavat, miten suuria matkustajamäärät ovat ja millaiset yhteydet sieltä on suuriin kaupunkeihin ja suurille lentoasemille; ottaa huomioon, että komissiota kehoitetaan vahvistamaan yhteiset kriteerit, jotta voidaan helpottaa alueellisen lentoaseman sellaisen asianmukaisen määritelmän laatimista, jossa otetaan huomioon kaikki edellä mainitut osatekijät; katsoo kuitenkin, että alueelliseksi lentoliikennepalveluksi olisi määriteltävä alueelliselta lentoasemalta lähtevä ja/tai sinne laskeutuva lento; katsoo, että alueellisia lentoasemia koskevassa jatkokeskustelussa on ehdottomasti käsiteltävä niiden erilaisia rooleja ja erityisesti tehtävä ero saarilla sijaitsevien lentoasemien ja sellaisten lentoasemien välillä, joiden avulla huolletaan syrjäisiä tai taloudellisesti heikkoja alueita;
- B. ottaa huomioon, että alueellinen lentoliikenne samoin kuin muut liikennemuodot ovat keskeinen tekijä kansalaisten liikkuvuuden mahdollistamisessa; katsoo, että yhteyksien parantaminen ja tehokas intermodaalinen liikkuvuus voivat myötävaikuttaa huomattavasti pääsyyn alueille, liiketoimintaan, matkailuun ja siihen liittyvien palvelujen kehittämiseen sekä taloudellisen vaurauden levittämiseen;
- C. ottaa huomioon kansalaisten erilaisesta aineellisesta asemasta ja infrastruktuurin erilaisesta kehitystasosta johtuvat epätasa-arvoiset mahdollisuudet käyttää jäsenvaltioissa alueellisia lentoyhteyksiä;
- D. ottaa huomioon, että lentoliikenteen EU:n alueilla asuville kansalaisille ja toimiville yrityksille ja etenkin saavuttamattomille alueille ja saarille tarjoamat yhteydet ovat erittäin tärkeitä ja auttavat varmistamaan tällaisten alueiden taloudellisen elinkelpoisuuden; toteaa, että Euroopan lentoasemat muodostavat 150 000 kaupunkiparin laajan verkoston;
- E. ottaa huomioon, että yhdellä lentoyhtiöllä on lähes monopoliasema hyvin monilla alueellisilla lentoasemilla ja että tämä yhtiö voi käyttää asemaansa painostuskeinona asettamalla yhä enemmän muun muassa lentoasemamaksuja ja -veroja koskevia vaatimuksia lentoasemalle sekä paikallisille ja/tai alueellisille viranomaisille;
- F. toteaa, että lentoasemien vähittäismyynti on laskenut merkittävästi joidenkin lentoyhtiöiden käyttöönottamien käsimatkatavararajoitusten vuoksi; toteaa, että pääosin näillä lentoasemilla toimivien yhtiöiden ja etenkin halpalentoyhtiöiden soveltama ns. yhden laukun sääntö sekä muut kustannuksia rajoittavat käytännöt ovat vaikeuttaneet matkustamista ja laskeneet maassa tapahtuvaa vähittäismyyntiä joillakin alueellisilla lentoasemilla dramaattisesti; toteaa, että kolmasosa lentoasemien vähittäismyyntin tuotosta käytetään lentoyhtiöiden tukemiseen korvaavien laskeutumismaksujen muodossa;
- G. toteaa, että Espanjan hallitus on nimenomaisesti kieltänyt lentoyhtiöitä soveltamasta yhden laukun sääntöä Espanjan lentokentiltä lähtevillä lennoilla;
- H. myöntää, että joidenkin EU:n jäsenvaltioiden suurimmilla lentoasemilla on kapasiteettipula;
- I. toteaa, että rahoituskriisi ja valtionvelkakriisi ovat muuttaneet EU:n lentoasemien rahoituksen ehtoja erityisesti muiden kuin päälentoasemien osalta;
- J. katsoo, että uusien alueellisten lentoasemien rakentamisen olisi perustuttava kustannus-hyötyanalyysiin;

Torstai 10. toukokuuta 2012

- K. katsoo, että lentoasemien uudistamiseksi tehtävissä julkisen sektorin investoinneissa olisi oltava tietty yhteys käytettyjen varojen määrän ja infrastruktuuria käyttävien matkustajien määrän välillä;

Alueellisten lentoliikennepalvelujen taloudelliset näkökohdat

1. korostaa tarvetta asettaa julkisen palvelun velvoite talouden ja yleisen edun mukaisille lentoliikennepalveluille ja etenkin niille, jotka yhdistävät syrjäisiä alueita, saaria ja syrjäisimpiä alueita ottaen huomioon niiden syrjäisyys, fyysiset ominaispiirteet ja luonnonolosuhteet, jotta voidaan varmistaa täysimääräinen pääsy niille sekä alueellinen integraatio; korostaa, että nykyiset julkisen palvelun velvoitteet olisi säilytettävä; katsoo, ettei tällainen lentoliikenne olisi taloudellisesti kannattavaa ilman julkista rahoitusta; korostaa, että on tärkeää parantaa syrjäisimpien alueiden kilpailukykyä ja edistää niiden integroitumista muihin alueisiin, jotta voidaan poistaa syrjäisimpien alueiden ja muun Euroopan väliset taloudelliset erot.

2. pitää suotavana uusien alueellisten lentoasemien rakentamisen välttämistä ja toteaa, että alueellisten lentoasemien kehittämisen pitäisi keskittyä, jotta ei luotaisi käyttöä vaille jääviä tai tehottomasti käytettyjä lentoasemainfrastruktuureja, jotka aiheuttaisivat vastaaville viranomaisille taloudellista taakkaa; kehottaa sitä vastoin parantamaan nykyisiä yhteyksiä etenkin maantieteellisistä haittatekijöistä kärsivillä alueilla (kuten saarialueilla); suhtautuu näin ollen myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla pyritään edistämään yhteyksiä parannettaessa julkisen liikenteen asemaa, julkinen tieliikenne mukaan lukien; korostaa, että alueellisille lentoasemille myönnettävän julkisen rahoituksen on noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 ja 107 artiklojen määräyksiä valtiontuista; katsoo, että olisi luotava seuraamusten järjestelmä niiden lentoyhtiöiden varalle, jotka lopettavat toimintansa lentoasemalla ennen sovittua määräaika;

3. pyytää komissiota tarkistamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta annettua päätöstä 2012/21/EU, jolla raja-arvoa valtiontuen saamiseksi ilman, että lentoaseman tarvitsee ilmoittaa komissiolle, alennettiin 200 000 vuosittaiseen matkustajaan, ottaen huomioon, että yhteisön suuntaviivoissa todetaan, että lentoasema voi olla kustannustehokas, kun sen liikennemäärä on yli 500 000 matkustajaa vuodessa;

4. katsoo, että kansallisten ja alueviranomaisten olisi tuettava asianmukaisesti alueellisia lentoasemia niiden ympäristöllisen ja taloudellisen vaikutuksen vuoksi, että alueellisista lentoasemista olisi järjestettävä paikallinen ja alueellinen kuuleminen ja että niiden olisi kustannushyötyanalyysien jälkeen katsottava olevan kelpoisia hakemaan EU:n rahoitusta ja muita EU:n rahoitusjärjestelyjä uudessa ohjelmakehyksessä; suosittaa, että komissio huomioi alueellisten lentoasemien tarjoamat mahdollisuudet osana Euroopan keskeistä liikenneverkkoa;

5. kehottaa laatimaan tukien ja julkisten varojen myöntämistä koskevat perusteet siten, että ne ovat selviä ja avoimia;

6. kehottaa komissiota toimimaan tulevissa lentoliikenteen suuntaviivojen tarkistamisissa tasapainoisesti, jotta alueellinen lentoliikenne kehittyisi sosiaalisesti ja taloudellisesti kannattavasti, ottaen huomioon infrastruktuurin kehittämisen, joka on tarpeen intermodaalisuuden varmistamiseksi ja samalla varmistaen EU:n kansalaisten mahdollisuudet käyttää näitä palveluja sekä ottaen huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet;

7. kehottaa komissiota alueellisten lentoasemien kehittämisen parantamiseksi ja uusien alueellisten lentoasemien rakentamisen tukemiseksi (erityisesti niissä maissa, joissa kansalliset lentoasemat sijaitsevat syrjäisillä alueilla) kiinnittämään erityistä huomiota Euroopan unionin yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön (NUTS) I ja II kategorioiden alueiden tasapainoiseen alueelliseen kehittämiseen, jotta varmistettaisiin innovaatio ja kilpailukyky pääkaupungeista kaukana olevilla ja vaikeapääsyisillä alueilla ja autettaisiin talouden ja liikenteen solmukohtien toteutumista;

8. korostaa, että alueellisten lentoasemien tarkoituksenmukainen kehitys edistää samanaikaisesti monille eurooppalaisille alueille keskeisen tärkeän matkailualan kehitystä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

9. panee merkille, että matkailu on osoittanut kestäväyytensä talouskriisistä huolimatta ja että kaikkiin talouspoliittisiin näkökohtiin tai päätöksiin, joilla voidaan tukea tai edistää matkailua, kuten lentoliikenteeseen ja lentoasemien infrastruktuurihankkeisiin, on kiinnitettävä erityistä huomiota;

10. korostaa, että tietyt alueelliset lentoasemat ovat käytössä ainoastaan matkailusesongin aikana, mistä aiheutuu usein ylimääräisiä järjestelyongelmia, suurempia yksikkökustannuksia jne.; pyytää komissiota ottamaan huomioon näiden sesongin mukaan toimivien alueellisten lentokenttien erityispiirteet ja ongelmat, kun se hyväksyy uusia alaa koskevia säädöksiä;

11. korostaa, että alueellisista lentoasemista on tulossa yhä tärkeämpiä sekä tilauslento- että halpalentoyhtiöille; painottaa, että nykyisin tilauslentoyhtiöiden tärkein toimintaperuste on toimia pitkän matkan liikenteenharjoittajina lomakohteisiin, jolloin ne tarjoavat pienemmät istuinvälit ja heikommat palvelut lennon aikana perinteisiin reittilentoyhtiöihin verrattuna ja käyttävät usein alueellisia lentoasemia, jotka eivät kykene tukemaan reittilentopalveluja, ja lentävät lyhyen matkan lentokoneita käyttävien halpalentoyhtiöiden kilpailukykyistä toimintasädettä pidemmälle; muistuttaa, että halpalentoyhtiöt suosivat kapearunkoisia lentokoneita ja että niitä suositetaan lyhyen matkan reiteillä erityisesti paikoissa, joissa reittilentoyhtiöt hoitavat syöttöliikennettä alueellisilta lentoasemilta päälentoasemille;

12. pyytää komissiota varmistamaan, että sosiaali- ja työehtoja koskeva EU:n ja kansallinen lainsäädäntö pannaan lentoyhtiöissä asianmukaisesti täytäntöön, jotta alueellisilla lentoasemilla toimiva henkilöstö ei joutu sosiaalisen polkumyynnin kohteeksi ja jotta voidaan varmistaa ilmailualan terve kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset; pyytää, että lentoasemien henkilökunnalle taattaisiin asianmukaiset sopimusehdot erityisesti sellaisilla lentoasemilla, joilla lentoliikenteestä valtaosan hoitavat halpalentoyhtiöt;

13. pitää huolestuttavana, että halpalentoyhtiöiden, jotka usein toimivat alueellisilta lentoasemilta, tietyt käytännöt johtavat matkustajille tarjottavien palvelujen huonompaan laatuun ja työolojen heikkenemiseen; on huolestunut tiettyjen lentoyhtiöiden yhden laukun säännöstä ja muista käsimatkatavararajoituksista, kun otetaan huomioon joidenkin alueellisilla lentoasemilla toimivien halpalentoyhtiöiden nykyiset aggressiiviset bisneskäytännöt määräävän asemansa hyödyntämiseksi ja se, että kaupallinen toiminta on merkittävä tulonlähde alueellisille lentoasemille; katsoo, että nämä käytännöt ovat kilpailulainsäädännön vastaisia ja että tällaiset rajoitukset voivat merkitä lentoyhtiön harjoittamaa aseman väärinkäyttöä; pyytääkin jäsenvaltioita asettamaan yhteiset enimmäisrajat lentoyhtiöiden rajoituksille ja katsoo, että matkatavaroiden painorajoitusten ja koon tarkastukset olisi suoritettava ennen lähtöportille saapumista;

14. vaatii, että lentoasemilla tehdyt vähittäisosotot lasketaan ns. välttämättömiksi tarvikkeiksi, jollaisina tällä hetkellä pidetään muun muassa takkeja; pitää myönteisenä Espanjan päätöstä kieltää 13 kohdassa mainitut käytännöt alueellaan⁽¹⁾ ja kehottaa komissiota tutkimaan vastaavanlaisen toimenpiteen toteuttamista kaikissa Euroopassa tarjottavissa lentoliikennepalveluissa;

15. katsoo, että tavarankuljetus on alueellisille lentoasemille myönteinen asia, jolla voidaan edistää kehitystä ja työllisyyttä myös siihen liittyvien maapalvelujen ja alueellisilla lentoasemilla perustettavien kaupallisten keskustusten kautta; kehottaa komissiota laatimaan strategian, jolla edistetään tavarankuljetusta sekä helpotetaan toisiaan lähellä sijaitsevien alueellisten lentoasemien välistä yhteistyötä;

16. kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia laatimaan suunnitelmia alueellisten lentoasemien kehittämiseksi ja niiden toiminnan tehostamiseksi;

⁽¹⁾ Laki 1/2011 (4. maaliskuuta 2011) siviili-ilmailun turvallisuutta koskevasta valtion ohjelmasta, jolla muutetaan lakia 21/2003 lennonvarmistuksesta (7. heinäkuuta 2003).

Torstai 10. toukokuuta 2012

17. katsoo, että alueellisten lentoasemien ei pitäisi toimia julkisen talouden alijäämien supistamisvälineinä ja että niiden pitäisi pääsääntöisesti olla taloudellisesti kestäviä keskipitkällä aikavälillä;

Ympäristö ja innovointi

18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vauhdittamaan eurooppalaisen ilmailukenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen (SESAR) ja yhteisen Clean Sky -teknologia-aloitteen kehittämistä sekä yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan täytäntöönpanoa kiireellisenä asiana; toteaa, että SESAR-hankkeessa tehtävän työn ja Euroopan geostationaarisen navigointisijärjestelmän (EGNOS) tärkeän roolin ansiosta alueelliset lentoasemat pääsevät hyötymään muun muassa etälennonjohtoa, nopeuden ja ruuhkien hallintaa ja toimintamethodien parantamista koskevista hankkeista;

19. myöntää, ettei kapasiteetin hallinta ole samanlaista lentoasemilla, joilla lähtö- ja saapumisaikoja koordinoidaan, ja niillä, joilla aikoja ei koordinoita; katsoo, että monilla alueellisilla lentoasemilla on hyödynnettävissä runsaasti ylimääräistä kapasiteettia ja että tämän ylimääräisen kapasiteetin avulla voidaan vähentää suurten lentoasemien ruuhkia ja odotusaikaa sekä rajoittaa ympäristövaikutuksia; myöntää, että suurten lentoasemien ja niiden lähellä sijaitsevien alueellisten lentoasemien välisten hyvien yhteyksien avulla voidaan vähentää ruuhkia;

20. korostaa alueellisten lentoasemien merkitystä innovaatioklustereiden kehittäjinä, koska ne auttavat alentamaan uusien yritysten sijaintikustannuksia maantieteellisesti syrjäisillä alueilla;

21. kehottaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia ottamaan taloudellisten ja rahoituksellisten näkökohtien lisäksi huomioon myös ympäristölliset, territoriaaliset, geologiset ja meteorologiset tekijät ja muut rationaaliset kriteerit alueellisten lentoasemien sijoittamista koskevien päätösten yhteydessä ja silloin, kun alueellisen lentoaseman rakenteita on uudistettava tai laajennettava; korostaa samalla, että olemassa olevat rakenteet on hyödynnettävä ja niitä on nykyaikaistettava ennen uusien rakentamista;

Ruuhkat ja multimodaalisuus

22. panee merkille, että tuoreissa tutkimuksissa on todettu, että Euroopan alueet menettävät suoria yhteyksiä joihinkin kaikkein ruuhkaisimpiin lentoasemiin, ja on pettynyt, koska komission toteuttamissa tutkimuksissa käsitellään ainoastaan suurimpia lentoasemia; ehdottaakin, että mahdollisissa tulevilla tutkimuksissa käsitellään myös alueellisia lentoasemia, ja rohkaisee sillä välin jäsenvaltioita ja komissiota edistämään alueellisten ja suurimpien lentoasemien välisiä yhteyksiä jäsenvaltioissa edistäen näin talouden vahvistamista alueellisia lentoasemia ympäröivillä alueilla ja tarjoten samalla yhden ratkaisun Euroopan lentoliikenteen ruuhkaongelmaan;

23. kehottaa kaikkia asetuksen (ETY) N:o 95/93 (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 793/2004) tarkistukseen osallistuvia osapuolia ja toimielimiä keskittymään kapasiteetin lisäämiseen lentoasemilla sen sijaan, että alueellinen lentoliikenne hinnoiteltaisiin ulos markkinoilta; pitää tärkeänä, että alueellisilla lentoasemilla on yhteys pääasemille, ja katsoo, että tämä on otettava huomioon asetuksen (ETY) N:o 95/93 tarkistamisessa, erityisesti mitä tulee lähtö- ja saapumisaikojen jälleenmyyntiä koskeviin suunnitelmiin ja muiden markkinamekanismien suunniteltuun asteittaiseen käyttöönottoon, muun muassa ensi-myyntiin, joka saattaisi katkaista alueellisten lentoasemien ja suurten päälentoasemien välisiä yhteyksiä;

24. kehottaa komissiota säilyttämään järkipärisyyden alueellisten lentoasemien slot-aikojen hallinnointia koskevassa hallinnollisessa ja lainsäädännöllisessä sääntelyssä, mitä ilman reittiverkosto saattaa kutistua; ottaa huomioon, että suuret päälentoasemat ovat pian saavuttaneet enimmäiskapasiteettinsa, ja kehottaa komissiota näin ollen laatimaan strategian alueellisille lentoasemille jaettavista lähtö- ja saapumisajoista, joilla voidaan houkutella uusia lentoyhtiöitä, edistää kilpailua, tärkeimpien lentoasemien ruuhkautumisen vähentämistä sekä alueellisten lentoasemien kehitystä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

25. pahoittelee sitä, ettei kaupunkikeskusten ulkopuolella sijaitsevilla alueellisilla lentoasemilla ole tavallisesti riittäviä yhteyksiä tieliikenneverkkoon; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään intermodaalipolitiikkojaan ja investoimaan näihin strategisesti tärkeisiin intermodaaliyhteyksiin, kuten yhteyksiin rautatieverkkoon, koska alueellisten lentoasemien yhdistäminen muihin liikenneverkkoihin ja myös muihin lentoasemiin johtaa siihen, että alueellisia lentoasemia käytetään enemmän, kun päälentoasemilla on kapasiteettiin liittyviä pullonkauloja;

26. toteaa, että sellaisten päättäväisten toimien puuttuminen, jotka tähtäävät alueellisten lentoasemien kulkuyhteyksien parantamiseen asianmukaisilla yhteyksillä kaupunkikeskuksiin muun muassa liikenneinfrastruktuurin tehtävillä investoinneilla, rajoittaa alueiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä;

27. panee merkille eri liikennemuotojen paremman integroinnin tarpeen; kehottaa komissiota antamaan tiedonannon, jossa kannustetaan alaa kehittämään multimodaalisuutta rautatie- ja lentoliikenteen yhteisen lipunmyynnin avulla; panee merkille, että tietyissä jäsenvaltioissa on jo käytössä tällaisia ohjelmia, ja kehoittaa siksi kaikkia osapuolia vaihtamaan parhaita käytäntöjä tällä alalla;

28. toteaa, että Euroopan unionin lentoasemien kapasiteetti on taattava kiireellisesti, jotta unionin kilpailukyky ei kärsi muihin kasvaviin alueisiin nähden ja jotta voidaan estää liikenteen siirtyminen kohti naapurialueita; katsoo, että alueelliset lentoasemat voivat auttaa EU:n suurten lentoasemien ruuhkien purkamisessa ja johtoaseman säilyttämisessä;

29. toteaa, että rautatie- ja maantieliikennealan on huomioitava rautatie- ja tieliikenneverkkoa koskeissa kehittämissuunnitelmissa lentoasemien sijainti lentoasemien liittämiseksi syntyviin tieliikenneverkkoihin; panee merkille tarpeen muodostaa päälentoasemiin olennaisessa yhteydessä olevien alueellisten lentoasemien verkosto, jotta parannetaan ihmisten liikkuvuutta ja tavarankuljetuksen sujuvuutta;

30. kiinnittää huomiota siihen, että kehittynyt alueellisten lentoasemien verkosto parantaa myös matkustajien turvallisuutta muun muassa takaamalla sään huonontumisen tai muiden syiden varalta hätälasku- ja varakenttien verkoston;

31. pitää välttämättömänä, että tavaraliikenteen erikoistuminen sisällytetään lentoasemia koskevaan etenemissuunnitelmaan sen olennaisena osana, jotta käytettävissä olevan infrastruktuurin hyödyntäminen voidaan optimoida; panee merkille, että tämän periaatteen asianmukaisen soveltamisen ja lähtö- ja saapumisaikojen asianmukaisen hallinnonnin matkustaja- ja tavaraliikenteen jakamiseksi segmentteihin on autettava suurten lentoasemien ruuhkien ehkäisemisessä; korostaa, että alueellisilla lentoasemilla on tärkeä tehtävä tässä strategiassa;

Euroopan laajuinen liikenneverkko (TEN-T)

32. katsoo, että alueellisten lentoasemien merkitys on ratkaiseva alueellisen yhtenäisyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta etenkin alueilla, joilla ei ole riittävästi muita liikennemuotoja; pyytääkin ottamaan alueelliset lentoasemat huomioon tulevassa Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevassa politiikassa; on lisäksi vahvasti sitä mieltä, että suuret alueelliset lentoasemat, joilla on jatkuvaa liikennettä ympäri vuoden ja jotka todistettavasti tukevat alueen taloudellista kehitystä, teollisuuden elpymistä ja työllisyyttä, olisi otettava mukaan TEN-T-verkon suunnitteluun, ja painottaa tässä erityisesti sellaisia lentoasemia, joilla on runsaasti liikennettä kolmansiin maihin ja Euroopan sisäistä liikennettä ja jotka edistävät kyseisen alueen liikenteen multimodaalistumista, sekä sellaisia lentoasemia, jotka voivat lieventää pullonkauloja;

Torstai 10. toukokuuta 2012

33. korostaa, että ennakkoehtona EU:n yhteisrahoituksen saamiselle Euroopan laajuisen liikenneverkon varoista sekä koheesio- ja aluekehitysrahastosta olisi oltava, että rajat ylittävillä alueilla ja lähekkäin sijaitsevien alueellisten lentoasemien olisi tehtävä yhteistyötä ja koordinoida toimintaansa nykyisten valmiuksien käytössä;

34. uskoo, että alueellisilla lentoasemilla voisi osana TEN-T-verkkoa olla johtava rooli sellaisen laajemman Euroopan yhteisen ilmailualueen luomisessa, joka kattaisi komission tiedonannon (COM(2011)0415) mukaisesti miljardi ihmistä EU:ssa ja sen naapurimaissa;

35. pitää valitettavana, ettei komissio ole huomionnut parlamentin ja neuvoston päätöksen 884/2004/EY 10 artiklan 4 kohdassa esittämää pyyntöä alueellisten lentoasemien liittämisestä verkkoon, erityisesti kun otetaan huomioon tarve varmistaa lentoliikenne Euroopan alueille rautatieliikenteen kehittymisen rinnalla, sillä lentoliikenne voi tietyissä olosuhteissa saavuttaa uusia markkinoita ja palvella kapeampia markkinoita tehokkaammin ajan, kustannusten ja ympäristövaikutusten osalta; korostaa siksi rautatieliikenteen ja etenkin suurnopeus- ja kaukoliikenteen sekä lentoasemien yhdistämisen suurta merkitystä;

36. uskoo, että lentoasemien laajempi liittäminen uusiin TEN-T-suuntaviivoihin auttaa saamaan yksityistä rahoitusta lentoasemien infrastruktuurihankkeille ja antaa myönteisen signaalin pääomamarkkinoille; kehottaa komissiota tunnustamaan Euroopan laajuisen liikenneverkon tarkistuksen yhteydessä alueellisen lentoliikenteen ja talouden elpymisen välisen ratkaisevan yhteyden;

Turvallisuus

37. panee merkille, että turvatoimien toteuttamisen kustannukset ovat pienillä lentoasemilla suhteellisesti suuremmat kuin suurilla lentoasemilla, joilla on mittakaavaetu; katsoo kuitenkin, että mahdollinen turvatoimien rahoitusta koskeva ehdotus ei saa vääristää kilpailua lentoasemien tai lentoasemaryhmittymien kesken;

38. muistuttaa, että lentoasemamaksuja koskeva direktiivi⁽¹⁾ kattaa vain lentoasemat, joiden matkustajamäärä on yli viisi miljoonaa, ja/tai kunkin jäsenvaltion suurimman lentoaseman; katsoo, että pieniin ja keskiuuriin lentoasemiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnin olisi oltava keskeisessä asemassa aiheeseen liittyviä direktiivejä tarkistettaessa;

39. kehottaa neuvostoa esittämään kantansa ilmailun turvamaksuista ja uskoo, että tiukemmat turvatoimet olisi rahoitettava kyseisen jäsenvaltion yleisistä verovaroista, sillä ilmailun turvallisuudessa on kysymys kansallisesta turvallisuudesta; korostaa, että samanlaisia sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin liikennemuotoihin oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi;

40. myöntää, että tarvitaan luotettavat nesteiden, aerosolien ja geelien tarkastuslaitteet, joilla varmistetaan, että erilaiset nestemäiset räjähteet havaitaan hyvin todennäköisesti, ja kehottaa komissiota ottamaan huomioon seuraukset, joita alueellisille lentoasemille aiheutuu nesteiden, aerosolien ja geelien tulevien tarkastusvaatimusten noudattamisesta;

41. kiinnittää huomiota vaikutuksiin, joita uusilla säännöksillä on lentorahtiin, ja viittaa erityisesti siihen, että monet alueelliset lentoasemat ovat riippuvaisia rahtiliikenteestä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tutustumaan näiden säännösten taloudellisiin seurauksiin sen takaamiseksi, etteivät huolitsijat siirrä toimintaansa EU:n ulkopuolelle;

Avoimuus

42. ehdottaa, että yritysten on tarjottava kaikkien EU:n jäsenvaltioiden kaikille asukkaille maksuton mahdollisuus luotto- tai pankkikorttimaksuun, ja suosittaa, että tällaiseen korttiin ei pitäisi liittyä kuukausi- tai hallinnointimaksuja, vaikka sen tarjoaisi lentoyhtiöstä erillään toimiva yritys; suosittaa myös, että kun suurelta enemmistöltä lentoyhtiöiden matkustajista veloitetaan maksuun liittyvä lisämaksu, kyseinen maksu olisi kiellettävä ja sitä olisi pidettävä väistämättömänä maksuna ja sisällyttävä se siksi ilmoitettuun hintaan;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/12/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, lentoasemamaksuista.

Torstai 10. toukokuuta 2012

43. toteaa, että vaikka säilytystilat voivat joissain lentokoneissa olla rajalliset, käsimatkatavaroiden ja ruumaan menevien matkatavaroiden koosta tai painosta EU:n lennoilla ei ole olemassa yhteisiä suuntaviivoja; ehdottaa, että komissio kannustaisi alaa asettamaan yhteiset ylärajat rajoituksille, sillä tämä antaisi matkustajille lisää varmuutta matkoilla; katsoo, että tällainen järjestely voi toimia maailmanlaajuisilla markkinoilla vain, jos kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö (ICAO) on mukana hankkeessa;

44. panee merkille, että tietyt lentoyhtiöt vaativat kohtuuttoman korkeilta vaikuttavista maksuja ruumaan otettavista matkatavaroista; kehottaa komissiota tarkastamaan kyseiset menettelytavat ottaen huomioon 13 kohdassa mainitut käytännöt sekä oikeudenmukaisen ja selkeän hintapolitiikan;

45. ehdottaa, että lentoyhtiöiden ylimääräisistä ja enimmäispainon ylittävistä matkatavaroista perimille maksuille olisi asetettava yläraja;

Esteettömyys ja saavutettavuus

46. kehottaa alueellisia lentoasemia hoitavia yhtiöitä tekemään rakenteellisia muutoksia, joiden tavoitteena on luoda mahdollisuudet sille, että vammaiset pääsevät itsenäisesti lentoaseman eri alueille ja voivat vaivattomasti käyttää kaikkia lentoaseman palveluja;

47. korostaa, että alueelliset lentoasemat tuovat pienempien terminaaliensa ja yksinkertaisemman rakenteensa ansiosta lisäarvoa liikuntarajoitteisille ja perheen kanssa matkustaville sekä muille vastaaville matkustajille; pyytää komissiota, lentoasemia ja muita asiaankuuluvia toimijoita ottamaan mallia helpommin saavutettavissa olevien ja matkustajien kannalta viihtyisämpien terminaalien suunnittelusta ja rakentamisesta;

*

* *

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Euroopan unionin taloudellisten etujen suojeleminen - Petostentorjunta - Vuosikertomus 2010

P7_TA(2012)0196

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2010 (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission 29. syyskuuta 2011 antaman kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2010” (COM(2011)0595) sekä sitä täydentävät asiakirjat (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 ja SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon OLAFin 11. toimintakertomuksen – vuosikertomus 2011 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuodelta 2010 ja toimielinten vastaukset ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_fi.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ EUVL C 326, 10.11.2011, s. 1.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sekä tilintarkastustuomioistuimelle komission petostentorjuntastrategiasta (COM(2011)0376),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen rikosoikeuden ja hallinnollisten tutkimusten avulla – Kokonaisvaltainen politiikka veronmaksajien rahojen suojaamiseksi” (COM(2011)0293),
 - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumiseksi ⁽¹⁾, 18. toukokuuta 2010 antamansa kannanoton Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin ⁽²⁾ sekä komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle korruption torjumisesta EU:ssa (COM(2011)0308),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan,
 - ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009 ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksensä 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0121/2012),
- A. ottaa huomioon, että EU ja jäsenvaltiot jakavat vastuun EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta sekä petostentorjunnasta ja että komission ja jäsenvaltioiden tiivis yhteistyö on erittäin tärkeää;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu noin 80 prosentin osuuden täytäntöönpanosta EU:n talousarvion osalta sekä omien varojen keräämisestä muun muassa arvonlisäveron ja tullien muodossa;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2010 valvontajärjestelmien toteamien sääntöjenvastaisuuksien taloudelliset kokonaisvaikutukset olivat 2 193 miljoonaa euroa verrattuna 1 757 miljoonaan euroon vuonna 2009;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen mukaan tilien perustana oleviin maksuihin liittyvä todennäköinen virhetaso on 3,7 prosenttia EU:n koko talousarviosta; ottaa huomioon, että valvontajärjestelmillä kyettiin varmistamaan tilien perustana olevien maksujen laillisuus ja asianmukaisuus vain osittain ja suurimmat virhelähteet olivat tukikelpoisuus ja virheet julkisissa hankinnoissa;
- E. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan suurimmassa osassa tapauksia jäsenvaltioiden viranomaisien saatavilla oli riittävästi tietoa ainakin joidenkin virheiden havaitsemiseksi ja korjaamiseksi ennen maksujen suorittamista ja että tilintarkastustuomioistuimen mukaan jäsenvaltioiden korjausmekanismeissa ja tilintarkastustoimissa on vielä parantamisen varaa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0388.

⁽²⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

⁽³⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0142.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Yleisiä näkökohtia

1. korostaa, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja erityisesti EU:n nyt kohtaama euroalueen kriisi edellyttävät erityistoimenpiteiden toteuttamista EU:n taloudellisten etujen asianmukaisen suojaamisen varmistamiseksi sellaisten tulojen osalta, jotka liittyvät suoraan jäsenvaltioiden taloudellisiin etuihin; katsoo, että finanssipolitiikan entistä tiukempi täytäntöönpano voi mahdollisesti auttaa Eurooppaa selviytymään kriisistä, erityisesti jos harmaan talouden osuutta saadaan pienennettyä, sillä sen arvioidaan olevan noin viidesosa virallisesta BKT:sta ⁽¹⁾;
2. korostaa sähköisen hallinnon tarjoamia mahdollisuuksia lisätä avoimuutta sekä torjua petoksia ja korruptiota ja näin suojata julkisia varoja; korostaa, että Eurooppa on jäänyt jälkeen teollisuuskumppaneistaan muun muassa järjestelmien puutteellisen yhteentoimivuuden vuoksi ⁽²⁾; korostaa, että erityisesti kriisiaikana Euroopan on lisättävä ponnistelujaan luodakseen sähköisen hallinnon uuden sukupolven, joka toisi lisää avoimuutta julkiseen talouteen;
3. kiinnittää huomiota siihen, että sähköiset, muut kuin käteisellä tapahtuvat maksutapahtumat dokumentoidaan, joten ne vaikeuttavat osallistumista harmaaseen talouteen, ja että jäsenvaltion sähköisten maksujen osuus ja sen harmaa talous vaikuttavat korreloivan keskenään vahvasti ⁽³⁾; kannustaa jäsenvaltioita madaltamaan pakollisten muiden kuin käteisellä tapahtuvien maksujen kynnystä;
4. korostaa, että tarvitaan luotettavia tilastotietoja petosten ja korruption laajuudesta, erityisesti verojen ja tullien kierron sekä EU:n varoja väärinkäyttävien rikollisten järjestäytyneen toiminnan laajuudesta; pitää valitettavana, että parlamentin toistuvista pyynnöistä huolimatta komissio ei ole kyennyt toimittamaan tällaisia tietoja;

Yleisiä huomioita

5. muistuttaa, että petokset ovat tahallista väärinkäytöksiä ja rikollista toimintaa ja sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan sitä, että sääntöä ei noudateta; pitää valitettavana, että komission kertomuksessa ei tarkastella petoksia syvällisemmin vaan keskitytään laajasti sääntöjenvastaisuuksiin; muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artikla koskee petoksia eikä sääntöjenvastaisuuksia, ja pyytää erottamaan toisistaan petokset ja virheet; pyytää tarkastelemaan korruptiota samanaikaisesti petosten kanssa;
6. toteaa, että sääntöjenvastaisuuksien taloudelliset vaikutukset menoihin kasvoivat vuonna 2010 ja olivat 1,8 miljardia euroa (1,27 prosenttia määrärahoista) verrattuna 1,4 miljardiin euroon (1,13 prosenttia määrärahoista) vuonna 2009; toteaa, että myös tulopuolella sääntöjenvastaisuuksien taloudelliset vaikutukset ovat suuremmat: 393 miljoonaa euroa (1,88 prosenttia kerätyistä perinteisistä omista varoista, yhteensä bruttona) verrattuna 357 miljoonaan (1,84 prosenttia) vuonna 2009;
7. pitää valitettavana, että suuria määriä EU:n varoja käytetään edelleen väärin ja kehottaa komissiota toteuttamaan määrätietoisia toimia tuodakseen esiin lisää virheellisiä maksuja, vaatimaan jäsenvaltioilta enemmän vastuullisuutta niiden sääntöjenvastaisuuksien osalta, jotka on perittävä takaisin, parantamaan sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemistä ja paljastamista sekä keskeyttämään välittömästi maksut ja soveltamaan tehokkaita seuraamuksia EU:n varojen väärinkäyttötapahtumissa;
8. toteaa, että vuonna 2010 ilmoitukset sääntöjenvastaisuuksista lisääntyivät kaikilla aloilla lukuun ottamatta liittymistä valmistelevalle rahoitusta ja perinteisiä omia varoja ja että lisääntymiseen vaikuttivat koheesiorahaston ohjelmakauden 2000–2006 päättymisen ja sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän (IMS) parannukset;

⁽¹⁾ Schneider, Friedrich, "Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2011". Saatavilla osoitteessa <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Euroopan digitaalistrategia (COM(2010)0245).

⁽³⁾ Schneider, Friedrich ja Kearney, A.T., *The Shadow Economy in Europe, 2010: Using Electronic Payment Systems to Combat the Shadow Economy*, 2010.

Torstai 10. toukokuuta 2012

9. korostaa, että vaikka sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmää on nykyaikaistettu ja parannettu ja suurin osa jäsenvaltioista on tehnyt enemmän ilmoituksia, mikä on parantanut ilmoitusten laatua ja luotettavuutta, jäsenvaltioiden lähestymistavat sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamiseen vaihtelevat edelleen, joten kansallisten ilmoitusjärjestelmien asianmukaisuutta voidaan epäillä; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ottamaan sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän täysimääräisesti käyttöön ja parantamaan edelleen ilmoitusvaatimusten noudattamista sekä nopeuttamaan sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista;

10. on lisäksi huolestunut siitä, että jotkut jäsenvaltiot eivät vielä hyödynnä täysimääräisesti sähköistä ilmoitusjärjestelmää, ja kehottaa näitä jäsenvaltioita korjaamaan tilanteen pikaisesti;

11. toistaa pitävänsä valitettavina vakavia epäilyjä jäsenvaltioiden toimittamien tietojen laadun osalta ja panee merkille, että tietyt jäsenvaltiot ilmoittavat edelleen hyvin vähäisiä määriä paljastuneita sääntöjenvastaisuuksia ja petostapauksia, ja kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille, ovatko kyseisten jäsenvaltioiden kansalliset valvontajärjestelmät tehokkaita;

12. palauttaa mieliin, että unionin lainsäädännössä veloitetaan jäsenvaltiot ilmoittamaan kaikista sääntöjenvastaisuuksista kahden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jolloin sääntöjenvastaisuudesta on tehty ensimmäinen hallinnollinen tai oikeudellinen päätös ja/tai jolloin ilmoitetusta sääntöjenvastaisuudesta on saatu uutta tietoa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, myös selkeyttämään kansallisia hallinnollisia menettelyjä, vaadittujen määräaikojen noudattamiseksi ja sääntöjenvastaisuuden havaitsemisen ja siitä ilmoittamisen väliin jäävän ajan lyhentämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita petostentorjuntatoimissaan ennen kaikkea suojelemaan veronmaksajien varoja;

13. korostaa, että tarvitaan luotettavia tilastotietoja petosten ja korruption laajuudesta, erityisesti verojen ja tullen kierron sekä EU:n varoja väärinkäyttävien rikollisten järjestäytyneen toiminnan laajuudesta; pitää valitettavana, että parlamentin toistuvista pyynnöistä huolimatta komissio ei ole kyennyt toimittamaan tällaisia tietoja;

14. on pettynyt siihen, että komissio ei kykene arvioimaan sääntöjenvastaisuuksien ja petosten todellista laajuutta ja että näin ollen ei ole mahdollista arvioida sääntöjenvastaisuuksien ja petosten yleistä laajuutta yksittäisissä jäsenvaltioissa tai määrittää ja saada kuriin niitä jäsenvaltioita, joissa sääntöjenvastaisuuksien ja petosten määrä on suurin, kuten parlamentti vaati jo vuonna 2009;

15. korostaa, että muutaman viime vuoden aikana on kehitetty uusia tekniikoita korruption ja petosten mittaamiseen, ja kehottaa komissiota käynnistämään viipymättä toimet näiden uusien mittausvälineiden soveltamiseksi ja esittämään arvion korruption ja petosten määrästä EU:n varojen käytössä ja EU:n tulojen kavalluksissa; toteaa, että tämä tarjoaa mahdollisuuden arvioida EU:n varojen väärinkäytöltä suojaamisen ja EU:n tulojen kavalluksilta suojaamisen tehokkuutta;

16. vaatii, että komissio ottaa vastuun EU:n varoihin liittyvien petosten ja korruption mittausvälineiden kehittämisestä tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin, Euroopan tilintarkastustuomioistuimen sekä muiden EU:n auditointi- ja valvontavälineiden kanssa;

17. toteaa, että maatalousalalla sovellettava niin kutsuttu 50/50-sääntö⁽¹⁾ kannustaa tehokkaasti jäsenvaltioita vauhdittamaan takaisinperintämenettelyjä ja saattamaan ne loppuun; kehottaa komissiota arvioimaan, voidaanko tätä takaisinperintämekanismia soveltaa myös muilla (koheesiotuen ja liittymistä valmistelevan tuen) aloilla ja olisiko tämän säännön nojalla asianmukaista lyhentää takaisinperintätoimien määräaikoja puoleen, eli kahteen ja neljään vuoteen;

18. panee merkille, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa 2010 (tilintarkastustuomioistuimen kertomus) todetaan, että vuoden 2010 rahoitusvelvityksissä esitetyistä maksuista virhetaso oli olennainen, jopa 3,7 prosenttia kaikista EU:n talousarviomenoista, eli noin 4,5 miljardia euroa;

(1) Tämän säännön mukaan komissio voi periä takaisin jäsenvaltioilta 50 prosenttia sääntöjenvastaisista maksuista, jotka ovat olleet perimättä neljä vuotta, tai kahdeksan vuoden kuluttua tapauksissa, joissa velka on oikeuskäsittelyn alainen. Sääntöä sovelletaan aiheettomasti maksettujen varojen nopeamman takaisinperinnän varmistamiseksi.

Torstai 10. toukokuuta 2012

19. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa todetaan myös, että ennen maksujen hyväksymistä jäsenvaltioiden viranomaisilla oli riittävät tiedot joidenkin virheiden havaitsemiseksi sekä niiden korjaamiseksi tai ehkäisemiseksi;

Tulot: omat varat

20. muistuttaa, että arvonlisäveron ja tullien kantaminen vaikuttaa suoraan niin jäsenvaltioiden talouksiin kuin EU:n talousarvioon; korostaa, että tulojen keruujärjestelmien parantamisen olisi oltava ensiarvoisen tärkeää kaikille jäsenvaltioille ja varsinkin niille, jotka kohtaavat suurimpia vaikeuksia nykyisessä taloustilanteessa;

21. korostaa, että olisi keskityttävä enemmän tulojen tehokkaaseen keräämiseen; painottaa, että veropetokset johtavat valtaviin menetyksiin EU:n talousarviossa ja jäsenvaltioiden talouksissa, mikä pahentaa velkakriisiä; muistuttaa, että nykyisen harmaan talouden aiheuttamat kustannukset koituvat niiden kansalaisten maksettaviksi, joiden tulot ovat helposti dokumentoitavissa ja jäljitettävissä;

22. panee merkille, että jäsenvaltioiden toimittamat tiedot perinteisten omien varojen alan sääntöjenvastaisuuksista vaihtelevat suuresti, ja katsoo tämän vuoksi, että sääntöjenvastaisuuksien ja petostapausten luokittelu omia varoja koskevassa OWNRES-tietokannassa ei ole täysin luotettava; kehottaa komissiota selvittämään, kuinka tietokantaa voitaisiin parantaa sen luotettavuuden ja ilmoitettujen tietojen vertailtavuuden varmistamiseksi;

23. kehottaa komissiota keskittymään edelleen jäsenvaltioiden tullivalvontastrategioiden täytäntöönpanoon erityisesti suuririskisen tuonnin alalla ja parantamaan sääntöjenvastaisuuksien ja petosepäilytapausten paljastamistoimia perinteisten omien varojen alalla;

24. on huolissaan siitä, että salakuljetus, erityisesti savukkeiden salakuljetus, on edelleen merkittävä ongelma EU:lle ja aiheuttaa suuria tappioita jäsenvaltioiden ja EU:n talousarvioihin; on tyytyväinen komission laatimaan toimintasuunnitelmaan savukkeiden ja alkoholin salakuljetuksen torjumiseksi EU:n itärajalla sekä tulliyhteistyön käynnistämiseen uudelleen Kiinan ja Venäjän kanssa vuoden 2010 lopulla ja tulliyhteistyön strategiaan puitteisiin kummankin maan kanssa;

25. on tyytyväinen jäsenvaltioiden kesäkuussa 2010 toteutetun ja OLAFin koordinoiman yhteisen tullioperaatio Stroccon tuloksiin, sillä sen aikana takavarikoitiin noin 40 miljoonaa savuketta, 1,2 tonnia käsin käärittävää tupakkaa, 7 000 litraa alkoholia ja 8 miljoonaa kappaletta muuta väärennettyä tavaraa;

26. panee merkille, että suuri osa perinteisistä omista varoista on peräisin arvonlisäverosta (alv) ja että komission ja jäsenvaltioiden on tämän vuoksi valvottava sekä vanhoja että uusia petoslajeja ja torjuttava niitä; on tyytyväinen komission vihreään kirjaan alv:n tulevaisuudesta ja kehottaa esittämään konkreettisia ehdotuksia alv-uudistuksen osalta;

Alv-menetykset

27. muistuttaa, että komission puolesta tehdyn tutkimuksen ⁽¹⁾ mukaan EU:n keskimääräisen alv-menetyksen ⁽²⁾ arvioidaan olevan 12 prosenttia; kiinnittää erityistä huomiota siihen, että alv-menetykset ovat hälyttävän suuria – 30 ja 22 prosenttia Kreikassa ja Italiassa – valtioissa, jotka kärsivät kaikkein eniten velkakriisistä ja joiden tilanne uhkaa taloudellista vakautta kaikissa EU:n 27 jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ Reckon LLP:n komission puolesta tekemä tutkimus, jossa alv-vajetta kvantifioitiin ja analysoitiin 25:ssä EU:n jäsenvaltiossa.

⁽²⁾ Tosiasiallisten alv-tulojen ja niiden tulojen, jotka jäsenvaltioiden olisi taloutensa perusteella teoriassa saatava, välinen ero.

Torstai 10. toukokuuta 2012

28. korostaa, että veronkierron ja maksukyvyttömyyden aiheuttamien menetysten lisäksi alv-menetyksiä seuraa petoksista ja että alv-menetykset, jotka ovat miljardeja euroja, kompensoidaan etupäässä säästötoimenpitein, jotka vaikuttavat niihin EU:n kansalaisiin, joiden tulot on helppo jäljittää;

29. korostaa, että arvonlisäverotuksen malli on säilynyt muuttumattomana sen käyttöönotosta alkaen; korostaa, että malli on vanhentunut, kun otetaan huomioon lukuisat muutokset teknologisessa ja taloudellisessa ympäristössä;

Tullimenetykset

30. korostaa, että tullitulot muodostavat merkittävän osan EU:n perinteisistä omista varoista sekä tulo-lähteen jäsenvaltioiden hallituksille, jotka saavat niistä 25 prosenttia keräämiskustannusten kattamiseen; toistaa, että sääntöjenvastaisuuksien ja petosten tehokas ehkäiseminen tällä alalla suojaa unionin taloudellisia etuja ja vaikuttaa merkittävästi sisämarkkinoihin, sillä se poistaa tulleja kiertävien taloudellisten toimijoiden epäreilun edun velvoitteensa täyttäviin taloudellisiin toimijoihin nähden;

31. korostaa, että tullin asianmukaisella toiminnalla on suora vaikutus arvonlisäveron laskemiseen;

32. palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että tilintarkastustuomioistuin katsoi erityiskertomuksessaan nro 13/2011 ⁽¹⁾, että pelkästään tullimenettelyn 42 ⁽²⁾ soveltamisesta on seurannut vuonna 2009 ekstrapoloitujen menetyksiä noin 2 200 miljoonaa euroa ⁽³⁾ seitsemässä tarkastuksen kohteena olleessa jäsenvaltiossa; toteaa, että määrä vastaa 29 prosenttia alv:stä, joka olisi teoreettisesti ollut sovellettavissa kaiken tullimenettelyn 42 alaisen tuonnin veron perusteeseen vuonna 2009 kyseisissä jäsenvaltioissa;

33. muistuttaa, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi vakavia puutteita yksinkertaistetun tullimenettelyn valvonnassa, joka vastaa 70 prosenttia kaikista tullimenettelyistä; korostaa, että nämä ovat johtaneet aiheutomiin menetyksiin unionin talousarviossa ja EU:n kauppapolitiikan rikkomiseen; korostaa, että havaitut puutteet olivat muun muassa heikkolaatuisia tai huonosti dokumentoituja tarkastuksia sekä automaattisen tietojenkäsittelytekniikan vähäinen hyödyntäminen tarkastusten tekemiseksi yksinkertaistetussa menettelyssä;

Menot

Maatalous

34. panee merkille, että ilmoitettujen sääntöjenvastaisuustapausten ja petosepäilyjen määrä kasvoi vuonna 2010 ja niiden taloudellinen vaikutus kasvoi 13 miljoonasta eurosta vuonna 2009 69 miljoonaan euroon vuonna 2010;

35. pitää valitettavana, että takaisinperittyjen varojen tilanne on yhä kokonaisuudessaan epätydyttävä; toteaa, että varainhoitovuoden 2010 aikana jäsenvaltiot olivat perineet 175 miljoonaa euroa eli 42 prosenttia Euroopan maatalouden tukirahaston veloista vuodelta 2007 ja sen jälkeisiltä vuosilta, mutta varainhoitovuoden 2010 lopulla edunsaajilta oli perimättä yhteensä 1,2 miljardia euroa, samalla kun jäsenvaltiot olivat siirtäneet vain 300 miljoonaa euroa kansallisesta talousarviostaan EU:n talousarvioon 50/50-säännön mukaisesti; pitää valitettavana, että komissio ei ole ottanut huomioon parlamentin pyyntöä eikä ole toimitanut parlamentille tietoja edistymisestä tällä alalla Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annetussa vuosikertomuksessa 2010; pyytää jälleen komissiota toteuttamaan tarvittavat toimet tehokkaan järjestelmän perustamiseksi varojen takaisinperintään ja tiedottamaan asiasta parlamentille;

⁽¹⁾ Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 13/2011 aiheesta "Pystytäänkö tullimenettelyn 42 valvonnalla estämään ja havaitsemaan arvonlisäveronkierto?"

⁽²⁾ Järjestelmä, jota tuojia käyttää saadakseen vapautuksen arvonlisäverosta silloin, kun tuodut tavarat kuljetetaan toiseen jäsenvaltioon, ja jossa alv maksetaan määräjäsenvaltioon.

⁽³⁾ Joista 1 800 miljoonaa euroa oli aiheutunut seitsemässä tarkastukseen valitussa jäsenvaltiossa ja 400 miljoonaa otokseen sisältyneiden tuontitavaroiden 21:ssä määräjäsenvaltiossa.

Torstai 10. toukokuuta 2012

36. pitää valitettavana, että tietyt jäsenvaltiot eivät vuonna 2010 noudattaneet määräaikoja sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisessa; katsoo komission tapaan, että kaikkien jäsenvaltioiden on parannettava toimitamiaan kertomuksia; palauttaa mieliin, että Suomi, Itävalta ja Alankomaat ovat vahvistaneet sitoumuksensa ilmoittaa sääntöjenvastaisuuksista, ja kehottaa komissiota esittämään tietoja näiden jäsenvaltioiden edistymisestä vuonna 2011 Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta annettavassa vuosikertomuksessa 2011;

37. on huolissaan siitä, että vuonna 2010 Italia ja EU-12-maat ovat luokitelleet yli 90 prosenttia ilmoitetuista tapauksista ”petosepäilyinä”; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, myös tiiviin yhteistyön EU:n toimielinten kanssa, puuttuakseen kaikkiin syihin, jotka johtavat EU:n varoihin liittyviin petoksiin;

38. on huolissaan komission kertomuksessa unionin taloudellisten etujen suojaamisesta mainituista Ranskan, Saksan, Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittamista epäilyttävän matalista petosepäilyjen määristä, etenkin kun otetaan huomioon niiden koko ja vastaanottaman tuen määrä; katsoo, että tämä herättää epäilyksiä siitä, onko ilmoittamista koskevia periaatteita noudatettu; kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaista tietoa sovelletuista ilmoitusmenettelyistä ja näiden valtioiden valmiuksista paljastaa petoksia; kehottaa jälleen kerran komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioiden seuranta- ja valvontajärjestelmien toimivuutta sekä varmistamaan, että tiedot sääntöjenvastaisuuksien määrästä jäsenvaltioissa kuvaavat todellista tilannetta; kehottaa komissiota esittämään tietoja toimista tällä alalla Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annettavassa vuosikertomuksessa 2011;

Koheesiopolitiikka

39. toteaa, että Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annetussa vuosikertomuksessa 2010 esitettyjen tietojen perusteella noin 70 prosenttia kaikista ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista liittyi koheesiopolitiikkaan ja menojen takaisinperintäaste vuonna 2010 oli korkein koheesiopolitiikan alalla (yli 60 prosenttia); korostaa, että esitettyjen tietojen perusteella on mahdotonta arvioida objektiivisesti sääntöjenvastaisuuksien ja petostapausten todellista määrää alalla, koska ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien ja (tai) petostapausten suuri määrä voi liittyä sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän käyttöönottoon vuonna 2009;

40. on tyytyväinen vuonna 2010 toteutuneeseen edistykseen ohjelmakauden 2000–2006 takaisin perityissä määrissä, jotka olivat 70 prosenttia perusteettomasti maksetuista määristä (2,9 miljardia euroa), kun vuonna 2009 perittiin takaisin 50 prosenttia;

41. panee merkille, että Tanska, Ranska, Malta, Alankomaat, Ruotsi ja Slovenia eivät ilmoittaneet yhtään sääntöjenvastaisuustapausta vuonna 2010, mikä herättää epäilyn, että sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmää ei ole sovellettu asianmukaisesti; on huolissaan Unkarin, Tšekin ja Slovenian matalasta perintäasteesta (noin 20 prosenttia tai sen alle); kehottaa komissiota toteuttamaan toimia, tutkimaan tämän syyt ja tiedottamaan parlamentille edistymisestä seuraavan vuoden kertomuksessa EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta;

42. korostaa, että kuten Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta annetussa vuosikertomuksessa 2010 esitetyt tiedot osoittavat, analysoitaessa eniten ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia ilmenee, että sääntöjenvastaisuus todetaan useimmiten hankkeen täytäntöönpanovaiheessa ja että taloudellinen vaikutus on suurin valinta- ja hankintavaiheessa; korostaa, että avoin, selkeä ja joustava julkisia hankintoja koskeva järjestelmä, jossa käytetään entistä aktiivisemmin julkisia hankintoja koskevaa sähköistä järjestelmää ja jossa esitetään yleiset julkisia hankintoja koskevat periaatteet EU:n tasolla, auttaisi takaamaan jäsenvaltioiden ja EU:n varojen tehokkaamman käytön; odottaa komission panevan tehokkaasti täytäntöön julkisia hankintoja koskevan järjestelmän uudistuksen;

Torstai 10. toukokuuta 2012

Liittymistä valmisteleva rahoitus

43. on huolissaan siitä, että liittymistä valmistelevan rahoituksen alalla menojen takaisinperimisaste on alhaisin ja vuonna 2010 takaisinperintäaste oli tuskin 10 prosenttia, joka on paljon alhaisempi kuin edellisenä vuonna (27 prosenttia); panee huolestuneena merkille, että perintäaste ajanjaksolta 2002–2006 on edelleen alhainen (noin 30 prosenttia) ja erityisen alhainen se on Bulgariassa, Turkissa, Liettuassa ja Latviassa, ja kehottaa komissiota toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että edunsaajamaita selittävät syyt alhaiselle perintäasteelle, parantavat suoritustaan ja päivittävät puuttuvat tiedot perintätiedoistaan;

44. panee merkille, että kuten vuonna 2009, suurin osa ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista ja petostapauksista liittyy Sapard-rahaston varojen käyttöön Romaniassa ja Bulgariassa; on tyytyväinen siihen, että Bulgaria on edistynyt huomattavasti kansallisten valvontajärjestelmien vahvistamisessa, mistä on osoituksena se, että siellä pikemminkin kansalliset kuin ulkoiset valvojat ja tarkastajat paljastivat vuonna 2010 suuren määrän sääntöjenvastaisuuksia ja petosepäilyjä; pitää valitettavana, että Romaniassa suurin osa sääntöjenvastaisuuksista ja petosepäilyistä todetaan edelleen EU:n yksiköiden tekemien tai kyseisten yksiköiden pyynnöstä tehtyjen tarkastusten jälkeen; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä Romanian viranomaisten kanssa tilanteen parantamiseksi;

45. on tyytyväinen komission tavoitteeseen tukea uusia edunsaajamaita (Turkkia, Kroatiaa, entisen Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa ja Montenegroa) niiden pyrkimyksissä ottaa käyttöön sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmä;

OLAF

46. toistaa, että on välttämätöntä jatkaa OLAFin riippumattomuuden, vaikuttavuuden ja tehokkuuden vahvistamista;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan suositusten tehokkaan ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon sen jälkeen, kun OLAF on tutkinut tapaukset;

48. katsoo, että jäsenvaltiot olisi veloitettava raportoimaan vuosittain niiden tapausten seurannasta, jotka OLAF on antanut jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten käsiteltäväksi, tapauksissa langetetut rikosoikeudelliset ja taloudelliset seuraamukset mukaan lukien;

Julkiset hankinnat, avoimuuden lisääminen ja korruption torjunta

49. kehottaa komissiota, asianomaisia unionin virastoja ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä ja tarjoamaan resursseja sen varmistamiseksi, että EU:n varojen käyttöön ei liity korruptiota, ottamaan käyttöön varoittavia rangaistuksia, kun korruptiota ja petoksia paljastuu, sekä nopeuttamaan rikollisten varojen takavarikointia petoksiin, veronkiertoon ja rahanpesuun liittyvissä rikoksissa;

50. korostaa, että komission vuonna 2011 antamassa tiedonannossa ”Korruption torjuminen EU:ssa” arvioidaan, että 120 miljardia euroa vuodessa menee korruptioon EU:ssa, että se aiheuttaa taloudellista vahinkoa, vähentää julkisia tuloja ja vaarantaa demokraattisia instituutioita kohtaan tunnetun luottamuksen; korostaa lisäksi, että parlamentin vuonna 2011 antamassa päätöslauselmassa EU:n toimista korruption torjumiseksi todetaan, että korruptio johtaa sekä yleisesti julkisten varojen että veronmaksajilta kerättävien EU:n varojen väärinkäyttöön ja vääristää markkinoita, ja kehoitetaan – kuten myös kirjallisessa kannanotossa – komissiota ja asianomaisia unionin elimiä varmistamaan, että EU:n varojen käyttöön ei liity korruptiota;

51. on tyytyväinen päätökseensä perustaa järjestäytyneitä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevä erityisvaliokunta;

52. on tyytyväinen siihen, että Malta ratifioi EU:n taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen 20. tammikuuta 2011; pahoittelee sitä, että Tšekin tasavalta ei ole vielä ratifioinut yleissopimusta ja kehottaa jäsenvaltiota korjaamaan tilanteen mahdollisimman pian; kehottaa myös Viroa ratifioimaan 29. marraskuuta 1996 tehdyn pöytäkirjan, joka koskee Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen tulkintaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamalla ennakkoratkaisulla;

Torstai 10. toukokuuta 2012

53. muistuttaa, että Herkules II -ohjelma on komission (petostentorjuntaviraston) hallinnoima rahoitusväline EU:n taloudellisten etujen suojaamisen ja siihen liittyvän rikollisen toiminnan, myös savukkeiden salakuljetuksen torjunnan alalla; panee merkille, että Herkules II -ohjelman lisäarvo vahvistettiin sen väliaiheen arvioinnilla; katsoo, että tämän välineen seuraajassa, Herkules III -ohjelmassa, on edelleen parannettava jäsenvaltioiden teknisiä laitteita, rahoitettava pääsyä jäsenvaltioiden viranomaisten ja OLAFin tutkimuksissa tarvittaviin tietokantoihin ja torjuttava savukkeiden salakuljetusta ja väärennöksiä tupakan valmistajien kanssa tehtyjen oikeudellisesti sitovien sopimusten mukaisesti;

54. kehottaa jälleen komissiota ja jäsenvaltioita suunnittelemaan, ottamaan käyttöön ja arvioimaan säännöllisesti yhdenmukaisia hankintajärjestelmiä petosten ja korruption ehkäisemiseksi, määrittämään ja ottamaan käyttöön selkeät edellytykset julkisiin hankintoihin osallistumiselle sekä kriteerit, joiden perusteella julkisia hankintoja koskevat päätökset tehdään, sekä ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön järjestelmiä julkisia hankintoja koskevien päätösten arvioimiseksi kansallisella tasolla ja julkisen talouden avoimuuden ja vastuullisuuden varmistamiseksi sekä ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön riskinhallintaa ja sisäistä valvontaa koskevia järjestelmiä;

55. on tyytyväinen siihen, että komissio antoi tammikuussa 2011 vihreän kirjan ”EU:n julkisten hankintojen politiikan uudistaminen – Kohti tehokkaampia eurooppalaisia hankintamarkkinoita”; panee merkille, että arviointikertomus tästä kuulemisesta on annettu kesäkuun 2011 lopussa ja että komissio antoi joulukuussa 2011 ehdotuksensa EU:n julkisia hankintoja koskevien sääntöjen (direktiivit 2004/17/EY ja 2004/18/EY) uudistamisesta;

Seurantatoimenpiteet

56. pyytää komissiota ilmoittamaan parlamentille, mitä muita indikaattoreita, lähteitä tai menetelmiä se voi käyttää ilmiantajien tai ilmoittajien antamien tietojen lisäksi arvioidakseen, millä EU:n rahoituksen tai EU:n tulojen aloilla petosten määrä on suuri;

57. kehottaa komissiota suojelemaan ja edistämään tutkivaa ja riippumatonta journalismia, joka on keskeinen tekijä torjuttaessa rikollisuutta, petoksia ja korruptiota Euroopan unionin varoilla;

58. kehottaa komissiota arvioimaan vastaavtko ilmiantajien tai ilmoittajien paljastamat tutkitut petostapaukset aloja, joilla arvioidaan riippumattomien perusteiden tai indikaattorien perusteella olevan mahdollisesti paljon petoksia; jos näin ei ole, kehottaa arvioimaan muita menetelmiä tutkimusten aloittamiseksi aloilla, joilla epäillyt petokset salataan noudattamalla ”vaikenemisen lakia”, joka estää tietojen vuotamisen ilmiantajien tai ilmoittajien kautta;

59. ottaa huomioon monena vuonna toistuneen tilanteen – jäsenvaltiot eivät toimita tietoja oikeaan aikaan tai niiden toimittamat tiedot eivät ole asianmukaisia ja vertailukelpoisia –, minkä vuoksi on mahdotonta arvioida objektiivisesti petosten todellista astetta EU:n jäsenvaltioissa, ja että parlamentti, komissio ja OLAF eivät voi toteuttaa tehtäviään tilanteen arvioimiseksi ja lisäehdotusten esittämiseksi; korostaa, että tällaista tilannetta ei voida hyväksyä, ja kehottaa komissiota ottamaan täyden vastuun aiheettomasti maksettujen varojen takaisinperinnästä jäsenvaltioilta ja keräämään tarvittavat yhtenäiset vertailukelpoiset tiedot sekä ottamaan käyttöön ilmoitusperiaatteet kaikkialla jäsenvaltioissa;

*

* *

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFin valvontakomitealle ja OLAFille.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki (Rooma II)

P7_TA(2012)0200

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 suosituksista komissiolle sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista annetun asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) muuttamisesta (2009/2170(INI))

(2013/C 261 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan ja erityisesti sen 2 kohdan c alakohdan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan ja 10 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 11 artiklan,
- ottaa huomioon unionin tulevan liittymisen edellä mainittuun yleissopimukseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22. joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan ja 5 artiklan 3 kohdan sekä ehdotuksen asetuksen uudelleenlaatimisesta (COM(2010)0748),
- ottaa huomioon 7. maaliskuuta 1995 annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion asiassa C-68/93, Shevill (Kok. 1995, s. I-415),
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion yhdistetyissä asioissa C-509/09 ja C-161/10, eDate Advertising GmbH ⁽²⁾,
- ottaa huomioon julkisasiamiehen Mancinin ratkaisuehdotuksen asiassa 352/85, Bond van Adverteerders ym. vastaan Alankomaiden valtio (Kok. 1988, s. 2085), tuomion asiassa C-260/89, Elliniki Radiofonia Tileorasi (ERT-AE) (Kok. 1991, s. I-2925), tuomion ja julkisasiamiehen Van Gervenin ratkaisuehdotuksen asiassa C-159/90, Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd (Kok. 1991, s. I-4685) sekä julkisasiamiehen Jacobsin ratkaisuehdotuksen asiassa C-168/91, Christos Konstantinidis (Kok. 1993, s. I 1191),
- ottaa huomioon alkuperäisen komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sopimukseenulkoisiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (COM(2003)0427),
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2005 antamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sopimukseenulkoisiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 30 artiklan 2 kohdan ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

⁽³⁾ EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 370.

⁽⁴⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40.

⁽⁵⁾ Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisesta johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevan alan tilanteesta, lehdistönvapauden ja tiedotusvälineiden ilmaisuvapauden sekä yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 95/46/EY liittyvät lainvalintakysymykset huomioon ottaen.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon komission teettämän vertailututkimuksen yksityisyyden ja henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisesta johtuviin sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 27 jäsenvaltiossa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon väitteen niin kutsutusta kunnianloukkausmatkailusta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan kunnianloukkausta koskevan lakiesityksen (Defamation Bill) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 28. tammikuuta 2010 järjestetyn julkisen kuulemisen ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijän laatimat työasiakirjat ja useat tieteelliset artikkelit tästä asiasta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 42 ja 48 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0152/2012),
- A. toteaa, että asiassa Shevill antamansa tuomion mukaisesti tuomioistuin on katsonut asiassa eDate Advertising, että asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 3 kohta on tulkittava siten, että väitetyssä henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamisessa, joka aiheutuu tietystä sisällöstä verkkosivustolla, henkilö, joka katsoo oikeuksiensa tulleen loukatuksi, voi päättää nostaa asiasta kanteen ja vaatia korvausta kaikesta aiheutetusta vahingosta joko sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, johon asianomaisen sisällön julkaisija on sijoittautunut, tai sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa hän keskeisesti toimii; sen sijaan, että asianomainen henkilö vaatisi korvausta koko vahingosta, hän voi myös nostaa kanteen kaikkien niiden jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, joiden alueilla kyseinen verkossa julkaistu sisältö on tai on ollut saatavilla; kyseisillä tuomioistuimilla on aiheutettua vahinkoa koskeva toimivalta ainoastaan sen jäsenvaltion alueella, jossa kanne on nostettu;
- B. toteaa, että Rooma II -asetuksesta puuttuu säännös yksityisyyden ja henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaamiseen sovellettavan lain määrittämisestä;
- C. toteaa, että keskustelua asianmukaisesta säännöksestä on värittänyt kiista niin kutsutusta kunnianloukkausmatkailusta, toisin sanoen suotuisimman käsittelypaikan etsimisestä (forum shopping), jossa korvauksenhakija valitsee kunnianloukkauskanteen nostamispaikaksi lainkäyttöalueen, joka tuottaa todennäköisimmin hänelle suotuisan tuloksen – tavallisesti Englannin tai Walesin, joita pidetään korvausvaatimusten esittäjille suotuisimpina alueina maailmassa; toteaa kuitenkin, että asia ulottuu Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle ja on huolenaihe myös muille lainkäyttöalueille;

⁽¹⁾ JLS/2007/C4/028, Final Report.

⁽²⁾ Katso Rt Hon. Lord Hoffmannin 2. helmikuuta 2010 pitämä viides yleisöluento "Dame Ann Ebsworth Memorial Public Lecture" ja Trevor C. Hartley, "Libel Tourism" and Conflict of Laws, ICLQ vol. 59, s. 25, tammikuu 2010.

⁽³⁾ Julkaistu kuulemisasiakirjana: <http://www.justice.gov.uk/consultations/docs/draft-defamation-bill-consultation.pdf>; katso myös Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin sekavaliokunnan ensimmäinen raportti: <http://www.publications.parliament.uk/pa/jt/201012/jtselect/jtdefam/203/20302.htm>

⁽⁴⁾ Kuuleminen kansainvälisen yksityisoikeuden alaan, erityisesti Rooma II -asetuksen soveltamisalaan kuuluvista henkilöllisyyteen liittyvistä oikeuksista, erityisesti kunnianloukkauksesta. Osallistujien puheenvuorot: <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/events/Com.do?page=2&product=CHE&language=EN&body=JURI>

⁽⁵⁾ DT\820547EN.doc ja DT\836983EN.doc; katso erityisesti seuraavat Rooma II -asetuksesta ja kunnianloukkauksesta heinäkuussa 2010 järjestetyn verkkosymposiumin julkaisut: <http://conflictolaws.net/2010/rome-ii-and-defamation-online-symposium/>; Jan von Hein, siviilioikeuden, kansainvälisen yksityisoikeuden ja vertailevan oikeustieteen professori, Trierin yliopisto, Saksa (esittelijä on erityisen kiitollinen professori Heinille tässä asiakirjassa esitetystä ehdotuksesta); Trevor Hartley, Emeritus professori, London School of Economics; Andrew Dickinson, kansainvälisen yksityisoikeuden vieraileva tutkija, British Institute of International and Comparative Law, ja vieraileva professori Sydneyyn yliopistossa; Olivera Boskovic, Orléansin yliopiston oikeustieteen professori; Bettina Heiderhoff, Hampurin yliopiston oikeustieteen professori; Nerea Magallón, Baskimaan yliopiston entinen oikeustieteen professori, toimii parhaillaan kansainvälisen yksityisoikeuden opettajana Santiago de Compostelassa; Louis Perreau-Saussine, Nancyyn yliopiston oikeustieteen professori ja Angela Mills Wade, toimitusjohtaja, European Publishers Council. Katso myös Jan-Jaap Kuipers, *Towards a European Approach in the Cross-Border Infringement of Personality Rights*, 12 German Law Journal 1681–1706 (2011): <http://www.germanlawjournal.com/index.php?pageID=11&artID=1379>. EU ja perusoikeudet, katso Darcy S. Binder, *The European Court of Justice and the Protection of Fundamental Rights in the European Community: New Developments and Future Possibilities in Expanding Fundamental Rights Review to Member State Action*, Jean Monnet Working Paper No 4/95: <http://centers.law.nyu.edu/jeanmonnet/papers/95/9504ind.html>

Torstai 10. toukokuuta 2012

- D. toteaa, että korkeat riita-asioiden oikeudenkäyntikulut ja mahdolliset tuomiot huomattavista vahingonkorvauksista edellä mainituilla lainkäyttöalueella vaikuttavat tukahduttavasti sananvapauteen; katsoo, että korkeiden oikeudenkäyntikulujen vuoksi sisällön julkaisijoiden saattaa olla pakko sopia asiasta myös silloin kun he katsovat, että heillä on hyvä puolustus;
- E. katsoo, että vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentissa parhaillaan käsiteltävä kunnianloukkausta koskeva lakiesitys näyttää menevän pitkälle väitetyin sisällön julkaisijoihin kohdistuvan tukahduttavan vaikutuksen poistamiseksi, sillä tuskin ratkaistaan korkeiden oikeudenkäyntikulujen vaikeaa ongelmaa;
- F. toteaa, että internet on lisännyt entisestäänkin sisältöjen lähes maailmanlaajuisen saatavuuden ongelmaa, jolle on ominaista myös verkkoon laitettujen sisältöjen pysyminen siellä määräämättömän ajan sekä blogien ja nimettömien sisältöjen ilmaantuminen;
- G. katsoo, että lehdistön ja tiedotusvälineiden vapaus on demokraattisen yhteiskunnan kulmakiviä;
- H. katsoo, että täytyy olla oikeussuojakeinoja, joihin voidaan turvautua, jos tätä vapautta käytetään väärin, erityisesti jos se tehdään ihmisten yksityiselämän ja maineen kustannuksella ⁽¹⁾; katsoo, että jokaisen jäsenvaltion olisi varmistettava tällaisten oikeussuojakeinojen olemassaolo ja tehokkuus näitä oikeuksia loukattaessa; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan, että kohtuuttoman korkeat oikeudenkäyntikulut eivät johda siihen, että kantaja käytännössä menettäisi mahdollisuutensa saattaa asiansa oikeuteen; toteaa, että oikeudenkäyntikulut voivat olla tuhoisia myös tiedotusvälineille;
- I. katsoo, että kunkin jäsenvaltion on määriteltävä omalta kannaltaan oikea tasapaino Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklalla taatun yksityiselämän kunnioittamista koskevan oikeuden ja 10 artiklalla taatun sananvapauden välillä;
- J. katsoo, että tästä huolimatta ajan mittaan voi osoittautua, että liittyessään Euroopan ihmisoikeussopimukseen unionin on löydettävä sellainen yhteinen perusta tavaroiden ja palvelujen tarjoamisen vapautteen liittyvissä rajat ylittävissä tapauksissa, joka pohjautuu ”dialektiseen kehitykseen”, jota julkisasiamies Mancini tavoittelee asiassa *Bond van Adverteerders*, ottaen huomioon myös tuomiot asiassa *Elliniki Radiofonia Tileorasi* ja asiassa *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* sekä julkisasiamiehen *Jacobsin* ratkaisuehdotuksen asiassa *Christos Konstantinidis*; huomauttaa, että asiassa *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* ⁽²⁾ julkisasiamies *Van Gerven* todellakin esitti, että kansallinen säännöstö, jonka on osoitettava nojaavan esimerkiksi sellaisiin oikeuskäsitteisiin kuin yleisen edun tai oikeusjärjestyksen kannalta pakottavat syyt, jotta sen voidaan katsoa olevan sopusoinnussa unionin oikeuden kanssa, kuuluu unionin oikeuden soveltamisalaan sen perusteella, että vaikka jäsenvaltioilla on tiettyä harkintavaltua yleistä etua tai oikeusjärjestystä koskevien käsitteiden määrittelyssä, näiden käsitteiden soveltamisala unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvien toimien tapauksessa kuuluu joka tapauksessa unionin valvonnan alaisuuteen, ja käsitteet on siten perusteltava ja rajattava koko unionille yhtenäisellä tavalla ja unionin oikeuden mukaisesti ottaen huomioon perusoikeuksiin ja -vapauksiin liittyvät yleisperiaatteet;
- K. katsoo, ettei ole kuitenkaan asianmukaista käyttää kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä sen ratkaisemiseksi, mitä lakia sovelletaan tavalla tai toisella yhden oikeuden suojelemiseksi toisen oikeuden kustannuksella tai niin, että niillä rajoitetaan tietyn jäsenvaltion lainkäyttövaltaa erityisesti Rooma II -asetuksen 26 artiklan oikeusjärjestystä koskevan lausekkeen nojalla; pitää siksi erittäin tärkeänä Bryssel I -asetukseen sisältyvän oikeusjärjestyksen valvonnan säilyttämistä;
- L. katsoo, että vastineoikeuteen olisi sovellettava läheisimmän yhteyden kriteeriä, koska sellainen helpotus olisi myönnettävä nopeasti ja se on luonteeltaan tilapäinen; katsoo, että säännöksessä olisi varmistettava osapuolten tahdonautonomia ja tuomioistuinvalltion lain valintamahdollisuus, jos kantaja päättää nostaa kanteen tiedotusvälineen sijoittautumispaikan tuomioistuimissa vahingosta, joka on tapahtunut useamassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ Nykynäkemyksen mukaan Euroopan ihmisoikeussopimus suojaa mainetta osana yksityiselämää (katso N. v. *Ruotsi*, N:o 11366/85).

⁽²⁾ 31 kohta.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- M. katsoo lisäksi, että yleisen hyvän edistämiseksi, johon kuuluu riita-asioiden vähentäminen, oikeussuojan saatavuuden edistäminen, sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen sekä sananvapauden ja yksityiselämän oikeuden asianmukaisen tasapainon turvaaminen, komission olisi kuultava laajasti asianomaisia tahoja, muiden muassa toimittajia, tiedotusvälineitä, asiaan perehtyneitä oikeusoppineita ja tuomareita, jotta komissio voi laatia ehdotuksen sellaisen keskuksen perustamisesta, jossa ratkaistaan yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksesta, myös kunnianloukkauksesta, johtuvia rajat ylittäviä riitoja vapaaehtoisesti vaihtoehtoisen riidanratkaisun avulla; katsoo, että tämä olisi erittäin edistysellinen ja 21. vuosisadalle ominainen tapa ratkaista tällaisia riitoja ja helpottaisi siirtymistä uudenaikaiseen välittäjämyönteiseen oikeuskulttuuriin;
- N. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi rohkaistava ja edistettävä tulevan vaihtoehtoisen riidanratkaisun keskuksen käyttöä myös siten, että keskuksen käyttämättä jättäminen otetaan huomioon oikeudenkäyntikulujen jakamisesta päätettäessä;
- O. katsoo, että tällainen keskus voisi periaatteessa olla omarahoitteinen;
1. pyytää komissiota tekemään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ehdotuksen, jolla Rooma II -asetukseen lisätään säännös sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin, jotka johtuvat yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksesta, mukaan lukien kunnianloukkauksesta, sovellettavasta laista tämän päätöslauselman liitteenä olevien yksityiskohtaisten suositusten mukaisesti;
 2. pyytää komissiota myös tekemään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla ehdotuksen yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksesta, mukaan lukien kunnianloukkauksesta, johtuvien rajat ylittävien riitojen vapaaehtoiseen ratkaisemiseen tarkoitetun vaihtoehtoisen riidanratkaisun keskuksen perustamiseksi;
 3. toteaa, että suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan toissijaisuusperiaatetta;
 4. katsoo, että pyydetyllä ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle.

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE**PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET**

Euroopan parlamentti katsoo, että sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 864/2007 olisi lisättävä johdanto-osan 32 a kappale ja 5 a artikla seuraavasti:

Johdanto-osan 32 a kappale

Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita soveltamasta lehdistönvapautta ja ilmaisunvapautta tiedotusvälineissä koskevia perustuslakiansa mukaisia sääntöjä. Erityisesti sellaisen tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain säännöksen soveltamisen, joka johtaisi tapauksen olosuhteisiin tai sen jäsenvaltion, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, oikeusjärjestykseen nähden näiden perustuslain mukaisten sääntöjen soveltamisalan huomattavaan rajoittamiseen, voidaan katsoa olevan vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

*5 a artikla**Yksityisyys ja henkilöllisyyteen liittyvät oikeudet*

1. Yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksesta, mukaan lukien kunnianloukkauksesta, johtuvaan sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen sovelletaan sen valtion lakia, jossa vahinko suurimmalta osin aiheutuu tai uhkaa aiheutua.
2. Kuitenkin sovelletaan sen maan lakia, jossa on vastaajan tavanomainen asuinpaikka, jos hän ei ole voinut kohtuudella ennakoita tekonsa huomattavia vaikutuksia 1 kohdassa tarkoitettussa maassa.

Torstai 10. toukokuuta 2012

3. Jos loukkaus johtuu painotuotteen julkaisemisesta tai lähetyksestä, valtioksi, jossa vahinko suurimmalta osin aiheutuu tai uhkaa aiheutua, on katsottava valtio, johon julkaisu tai lähetyks pääasiassa on suunnattu, tai jos se ei ole ilmeistä, valtio, jossa toimituksellinen valvonta suoritetaan, ja on sovellettava sen valtion lakia. Sen valtion määrittäminen, johon julkaisu tai lähetyks on suunnattu, perustuu julkaisun tai lähetyksen kieleen taikka myynnin tai yleisön laajuuteen tietyssä valtiossa kokonaismyyntiin tai yleisön kokonaismäärään suhteutettuna, tai mainittujen tekijöiden yhdistelmään.

4. Vastineoikeuteen tai muihin vastaaviin toimiin ja kaikkiin ennalta ehkäiseviin toimiin tai kieltokanteisiin, joita kohdistetaan lehden kustantajaan tai yleisradiotoiminnan harjoittajaan julkaisun tai lähetyksen sisällön perusteella ja henkilötietojen käsittelystä johtuvaan yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksen perusteella, sovelletaan sen valtion lakia, jossa on sisällön julkaisijan, yleisradiotoiminnan harjoittajan tai henkilötietojen käsittelijän asuinpaikka.

Kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen

P7_TA(2012)0201

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 kaupasta muutoksen välineenä: EU:n kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Euroopan parlamentti, joka,

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 1995 annetun Barcelonan julistuksen, jolla perustettiin Euroopan unionin ja Välimeren eteläisten maiden välinen kumppanuus, sekä kyseisessä kokouksessa hyväksytyt työohjelman,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman tarkistetusta Barcelonan prosessista ⁽¹⁾ ja 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euro-Välimeri-alueen talous- ja kauppakumppanuudesta kahdeksannen Euro-Välimeri-maiden kauppaministerikokouksen edellä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan komission ja korkean edustajan Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 8. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa” (COM(2011)0200 lopullinen),
- ottaa huomioon Euroopan komission ja korkean edustajan Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 25. toukokuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten” (COM(2011)0303),
- ottaa huomioon Euroopan komission Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 24. toukokuuta 2011 antaman tiedonannon ”Muuttoliikettä, liikkuvuutta ja turvallisuutta koskeva vuoropuhelu eteläisen Välimeren maiden kanssa” (COM(2011)0292),
- ottaa huomioon ”Euro-Välimeri-alueen kaupan etenemissuunnitelman vuoteen 2010 ja sen jälkeen”, joka hyväksyttiin Välimeren unionin kauppaministerien kahdeksannessa kokouksessa vuonna 2009,
- ottaa huomioon Barcelonan prosessin käynnistämisen jälkeen pidettyjen Euro-Välimeri -ministerikokousten ja alakohtaisten ministerikokousten päätelmät, erityisesti Marseilleissa 11. marraskuuta 2010 pidettyjen Välimeren unionin kauppaministereiden yhdeksannen kokouksen päätelmät,

⁽¹⁾ EUVL C 272 E, 9.11.2006, s. 570.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 35.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian ⁽¹⁾, Israelin ⁽²⁾, Marokon ⁽³⁾, Jordanian ⁽⁴⁾, Egyptin ⁽⁵⁾, Libanonin ⁽⁶⁾ ja Algerian ⁽⁷⁾ väliset Euro–Välimeri-assosiaatiosopimukset sekä Euroopan yhteisöjen sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Pales-tiinan vapautusjärjestön väliaikaisen Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen kaupasta ja yhteistyöstä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22. joulukuuta 1995 tehdyn EY–Turkki-assosointineuvoston päätöksen N:o 1/95 (96/142/EC) ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Jordanian, Egyptin, Tunisian ja Marokon 25. helmikuuta 2004 allekirjoittaman vapaa-kauppasopimuksen eli niin sanotun Agadirin sopimuksen,
- ottaa huomioon Manchesterin yliopiston kehityspolitiikan ja -hallinnon instituutissa tehdyn Euro-Väli-meri-vapaakauppa-alueen kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin,
- ottaa huomioon alueellisen strategia-asiakirjan (2007-2013) ja Euro-Välimeri-kumppanuuden alueellisen maaohjelman (2007-2013) ja siinä esitetyt tavoitteet ⁽¹⁰⁾ sekä komission 29. heinäkuuta 2011 tekemän täytäntöönpanopäätöksen Välimeren aluetta koskevasta vuosittaisesta toimintaohjelmasta vuodelle 2011 ⁽¹¹⁾, jota rahoitetaan Euroopan unionin yleisen talousarvion alamomentista 19 08 01 01,
- ottaa huomioon Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen työn ja erityisesti Brysselissä 12. hei-näkuuta 2011 pidetyn ministerikokouksen ja sen 8. elokuuta 2011 julkistetun vuoden 2010 vuosiker-tomuksen,
- ottaa huomioon Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin (EBRD) hallintoneuvoston 5. lokakuuta 2011 tekemän päätöksen varojen myöntämisestä Välimeren eteläisille ja itäisille maille,
- ottaa huomioon Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen työn,
- ottaa huomioon Välimeren unionin työn,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 pidetyn neuvoston kokouksen päätöksen neuvotteluohjeista, jotka koskevat pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppasopimuksia (DCFTA) Egyptin, Jordanian, Marokon ja Tunisian kanssa,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa ⁽¹²⁾, 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naa-puruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus ⁽¹³⁾ ja 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon kaikki parlamentin arabikevään yhteydessä antamat päätöslauselmat, joissa todetaan, että uskonnon-, uskon- ja omantunnonvapaudet ovat yleismaailmallisia perusarvoja ja välttämättömiä demokratian ja talouden kehitykselle,

⁽¹⁾ EYVL L 97, 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 147, 21.6.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 70, 18.3.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 129, 15.5.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 39.

⁽⁶⁾ EUVL L 143, 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ EUVL L 265, 10.10.2005, s. 2.

⁽⁸⁾ EYVL L 187, 16.7.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ EYVL L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)0672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0576.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A7-0104/2012),
 - A. ottaa huomioon, että arabikevät on merkittävin poliittinen muutos Euroopan naapurialueella sitten Berliinin muurin murtumisen ja se on antanut EU:lle tilaisuuden sovittaa kauppaa- ja ulkopoliittiset etunsa vastaamaan keskeisiä arvojaan, joihin kuuluvat ihmisoikeudet, demokratia ja vapaa yhteiskunta; ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaan unioni luo naapurimaattensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamaan aikaan unionin arvoihin perustuvan alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet, mikä on ainoa tapa varmistaa pysyvä vakaus, turvallisuus ja Euroopan taloudellinen kehitys ja edistyminen;
 - B. ottaa huomioon, että EU:lla on kauppaa- ja investointipoliitikassa yksinomainen toimivalta ja että tämä tarjoaa sille tilaisuuden reagoida vaikuttavalla tavalla mullistuksiin ja edistää eteläisen Välimeren maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
 - C. ottaa huomioon, että kansainvälinen kauppa määritellään Lissabonin sopimuksessa yhdeksi EU:n ulkoisen toiminnan kolmesta osiosta ja että tämä vaatii johdonmukaisuutta sen muiden toimintalinjojen eli ulkopoliitiikan ja kansainvälisen kehityksen kanssa; ottaa huomioon, että kauppa on aina ollut naapuruuspolitiikan vahva pilari, ja että tätä on korostettu komission tiedonannoissa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" ja "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa";
 - D. ottaa huomioon eteläisen Välimeren maiden kansalaisyhteiskunnan näkemyksen, että EU:n olisi tarjottava aktiivisemmin apua niiden poliittiselle ja taloudelliselle muutokselle;
 - E. ottaa huomioon, että arabikevään jälkeistä taloudellista ja poliittista jälleenrakennusta eivät valvo alueelliset elimet, joilla on samanlainen rooli kuin Euroopan neuvostolla ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöllä (Etyjillä) Keski- ja Itä-Euroopassa ja Keski-Aasiassa;
 - F. ottaa huomioon, ettei erityistä Euro-Välimeri-rahoituslaitosta ole olemassa, vaikka Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) kautta Keski- ja Itä-Euroopan siirtymässä viime vuosina saatujen kokemusten perusteella sen olisi voitava toimia positiivisessa mielessä eteläisen Välimeren maissa; pitää kuitenkin valitettavana sitä, että useat EU:n jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet muutoksia EBRD-sopimukseen, joka auttaisi EBRD:tä olemaan täysin toimintakykyinen Välimeren alueella;
 - G. ottaa huomioon, että eteläisen Välimeren maiden talouksia ovat tähän mennessä ohjanneet epädemokraattiset johtajat, että tästä ovat hyötynneet vain harvat ja että usein kaikkein haavoittuvimpien tarpeet on ohitettu; ottaa huomioon, että monien diktaattoreiden syrjäyttäminen johtaa nyt uusiin mahdollisuuksiin avata alueen taloudet ja luoda todellinen markkinatalous;
 - H. ottaa huomioon, että EU:lla on jo tulliliitto Turkin kanssa ja vapaakauppasopimuksia eteläisten Välimeren maiden kanssa lukuun ottamatta Syyriaa, joka ei allekirjoittanut lopullista neuvoteltua pakettia, ja Libya, jonka kanssa neuvottelut keskeytettiin helmikuussa 2011 sisällissodan puhjettua;
 - I. ottaa huomioon, että Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenyys ei ole ennakoedellytys kauppaneuvotteluiden aloittamiselle, minkä osoituksena ovat Libanonin ja Algerian assosiaatiosopimuksen kauppaa koskevat määräykset, väliaikainen sopimus palestiinalaisalueiden kanssa, Libyan kanssa keskeytetyt neuvottelut ja ratifioimaton sopimus Syyrian kanssa;
 - J. ottaa huomioon, että Euro-Välimeri-vapaakauppa-alue on todennäköisesti kaikkein kunnianhimoisin Barcelonan julistuksesta johtuva taloudellinen hanke, mutta se ei toteutunut tavoiteajankohtaan eli vuoteen 2010 mennessä alueen konfliktien ja etelä-etelä-kaupan puutteen vuoksi;

Torstai 10. toukokuuta 2012

- K. ottaa huomioon, että vuoden 2008 taluskriisi on vaikuttanut suoraan eteläisen Välimeren maiden pääasiallisiin talouden vetureihin ja että Tunisian, Egyptin, Syyrian ja Libyan kokema poliittinen sekasorto arabikevään aikana on pahentanut entisestään näiden maiden laskusuhdannetta; ottaa huomioon että kaikki eteläisen Välimeren maat eivät ole kokeneet arabikevättä samalla tavoin, koska vanha hallinto on edelleen vallassa eräissä valtioissa, kun taas toisissa esiintyy yhä yhteiskunnallista levottomuutta, joka heikentää edelleen niiden taloutta;
- L. ottaa huomioon, että arabikevät on paljastanut alueen kaupan ja julkisen talouden rakenteellisen ja systeemisen heikkouden, erityisesti alttiuden hyödykemarkkinoiden kiihtymiselle, ja katsoo, että kaikissa uusissa Välimerta koskeissa kauppastrategioissa on torjuttava näitä puutteita, vaalittava elintarviketurvaa sekä lopetettava taloudellinen keinottelu elintarvikehyödykkeillä, jos halutaan täyttää kansalaisten toiveet;
- M. ottaa huomioon, että erityisesti nuorten pitkäaikainen työttömyys ja kaupan monipuolistamisen puute ovat edelleen vakavia huolenaiheita; ottaa huomioon, että pitkäaikainen rakenteellinen työttömyys, harmaa työ ja myös lapsityö ovat yhä yleisempiä useimmissa eteläisen Välimeren maissa ja että tilanne on edelleen pahentunut maissa, joissa on esiintynyt merkittävää yhteiskunnallista levottomuutta arabikevään aikana; ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD:n) arvion, että alueella on luotava noin 25 miljoonaa uutta työpaikkaa seuraavan vuosikymmenen aikana tämänhetkisen työllisyystason ylläpitämiseksi;
- N. ottaa huomioon, että nuoria (10–19-vuotiaita) on 20 prosenttia väestöstä ja että 15–24-vuotiaiden työttömyysaste on noin 25–30 prosenttia ja että naisia osallistuu työmarkkinoille edelleen hyvin vähän; ottaa huomioon, että työttömyys on erityisen korkea korkeakoulututkinnon suorittaneiden keskuudessa, mikä johtaa aivovienttiin ja inhimillisten voimavarojen tuhlaukseen;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan unionin etu on mitä suurimmassa määrin toimia kunnianhimoisesti taloudellisen yhteistyön saralla ja laatia molempia osapuolia hyödyttävä, vastuullinen ja joustava strategia, joka perustuu demokratiaan siirtymisen tukemiseen sekä ihmisoikeuksien puolustamiseen;

Yleisiä näkökohtia

1. katsoo, että arabikevät on ennennäkemätön historiallinen tapahtuma, jonka alullepanijana olivat kansojen vapauspyrkimykset sekä toiveet demokraattisista oikeuksista ja elintason paranemisesta; ilmaisee myötätuntonsa korruptoituneiden diktatuuriin kukistamisen yhteydessä menetetyistä ihmishengistä;
2. on tietoinen, että näiden uhrauksien jälkeen eteläisen Välimeren maissa on suuria odotuksia siitä, että EU antaa enemmän ja tasapuolisempaa tukea demokraattisille uudistuksille ja todelliselle taloudelliselle kehitykselle, joka hyödyttää kaikkia;
3. toteaa, että arabikevään vallankumousten saavutukset eivät ole vielä täysin vahvistuneet ja että EU:n on toimittava ripeästi pannakseen täytäntöön kauppamuutoksen välineenä -suunnitelmansa, koska välittömien taloudellisten etujen lisäksi kauppa on tehokas keino vahvistaa demokratiaa ja edistää vakautta, sillä se auttaa torjumaan korruptiota, helpottaa jakamaan tasapuolisemmin vaurautta ja edistää yleisesti väestön voimaantumista; kannustaa siirtymäkauden viranomaisia toteuttamaan rauhanomaisen siirtymän todelliseen demokratiaan; vaatii kansallisia viranomaisia kunnioittamaan kansojensa oikeutta osoittaa mieltään rauhanomaisesti ja pidättäytymään niiden väkivaltaisesta tukahduttamisesta;
4. pitää tässä yhteydessä myönteisenä EU–Tunisia-työryhmän perustamista, sillä se on ensimmäinen eteläisen Välimeren alueen maan kanssa perustettu työryhmä ja sen tarkoituksena on varmistaa, että maan siirtymän edistämiseen tarkoitettua EU:n ja kansainvälistä tukea koordinoidaan paremmin; pitää myönteisenä, että parlamentti otettiin mukaan ensimmäiseen kokoukseen; pyytää komission varapuheenjohtajaa/korkeaa edustajaa ja komissiota ottamaan parlamentin jatkossakin mukaan tähän ja tuleviin aloitteisiin; pitää myönteisenä, että parlamentissa perustettiin eteläisen Välimeren seurantar ryhmä valvomaan EU:n toimia Välimeren maiden kriisien yhteydessä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

5. pitää myönteisenä Tunisiassa hiljattain pidettyjä rehellisiä ja avoimia vaaleja, jotka taloudellisten, oikeudellisten ja sosiaalisten uudistusten ohella ovat hyvä esimerkki alueen muille maille; korostaa, että kun pyritään varmistamaan näiden maiden yhtenäisyys perustamalla demokraattisia ja moniarvoisia instituutioita, vapaat ja rehelliset vaalit ovat tärkeitä, koska ne luovat perustan suuremmalle vakaudelle ja sosioekonomisten rakenteiden nykyaikaistamiselle, jotka puolestaan ovat välttämätön edellytys, kun halutaan houkutella kansainvälisiä investointeja ja saada aikaan kestävä kasvua; painottaa, että yhdessä demokraattisten muutosten kanssa on tehtävä taloudellisia, oikeudellisia ja sosiaalisia uudistuksia, jotta kyseisten maiden sosioekonomisia rakenteita voidaan avata ja nykyaikaistaa;
6. katsoo, että Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maiden julkinen ulkomaanvelka on "vastenmielistä velkaa", koska velan on tehnyt diktatuuri, pääasiassa rikastuttamalla henkilökohtaisesti poliittista ja taloudellista eliittiä ja hankkimalla aseita, joita on usein käytetty oman väestön sortamiseen; kehottaa siksi tarkastelemaan uudelleen tätä velkaa ja varsinkin asemenoihin liittyvää velkaa;
7. pitää valitettavana niiden eurooppalaisten yritysten asemaa, jotka ovat osallistuneet aseiden ja kaksikäyttötuotteiden vientiin sortohallituksille ja diktatuurien järjestämiin teknologiahäiriöihin; kehottaa komissiota laatimaan EU:n yrityksille suuntaviivat, jotta ne toimisivat unionin peruseräpäätösten mukaisesti tällaisissa tilanteissa;
8. korostaa, että EU:lla on kauppaa- ja investointipolitiikassa yksinomainen toimivalta ja että sen olisi tarjottava innovatiivisia ja konkreettisia välineitä, jotta EU:n demokratiaa, vaurautta, vakautta ja rauhaa koskevat ulkopoliittiset tavoitteet saadaan toteutettua alueella;
9. tunnustaa, että EU:n on sovellettava koordinoitua politiikkaa suhteessa eteläisen Välimeren maihin, mutta varoittaa yhtenäisen lähestymistavan soveltamisesta arabikevääseen, sillä vaikka eteläisen Välimeren mailla on paljon yhtäläisyyksiä, ne ovat kokeneet erilaisia sortohallinnon muotoja, niiden taloudellinen kehitys on eri tasoilla ja ne kohtaavat erilaisia sosiaalisia ja demografisia haasteita;
10. korostaa, että yksi Euroopan parlamentin päätehtävistä on vahvistaa poliittista vuoropuhelua, keskinäistä ymmärrystä ja luottamusta Euroopan ja kolmansien maiden, myös eteläisen Välimeren maiden, välillä, ja että tässä parlamentin olisi keskityttävä levittämään ja edistämään demokraattisia uudistuksia, täysin kehittyneitä vapauksia ja oikeusvaltioperiaatetta; korostaa, että nämä merkittävät välittömiin suhteisiin perustuvat tehtävät voivat myös auttaa tulevien kriteerien täyttymisen arvioinnissa (tapahtumien ja saavutetun edistymisen valossa) sekä tekemään tarvittavat mukautukset assosiaatiosopimuksiin erityisesti kaupan, investointien ja rahoituksen aloilla;
11. on tietoinen siitä, että viimeisten kymmenen vuoden aikana EU on edistänyt syvällisempää ja kattavampaa lähestymistapaa vapaakauppasopimuksiin useimpien eteläisen Välimeren maiden johtajien kanssa piittaamatta neuvottelukumppaniensa selkeästä legitimitetistä puutteesta; korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon välitön tarve vakauttaa demokraattisia prosesseja rakennettaessa uusia sosiaalisia ja poliittisia instituutioita, jotka voivat sittemmin toimia legitimeinä ja tietoisina kumppaneina kauppasopimusneuvotteluissa;
12. huomauttaa, että EU on maailman suurin kulutusmarkkina-alue ja että sille pitäisi voida päästä ainoastaan, jos kumppanimaat sitoutuvat määrätietoisesti markkinoiden kahdenväliseen avaamiseen, jos talousuudistusten hyödyistä saa nauttia kumppanimaan koko väestö, myös kaikkein haavoittuvimmat ryhmät, ja tehdään asianmukaiset poliittiset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat sitoumukset, joita myös noudatetaan;
13. toteaa, että monilla eteläisen Välimeren mailla on valtava taloudellinen potentiaali ja jotkut niistä ovat saaneet perintönä suuria varoja ja luonnonresursseja ja että oikein hallinnoituina ne tarjoavat mahdollisuuden talouskasvuun ja kehitykseen molemmin puolin Välimerta; katsoo, että tästä syystä olisi laadittava tarvittavat toimenpiteet ja mekanismit, joilla taataan vastaavat sosiaali-, ympäristö- ja kasvinsuojelustandardit;
14. on tyytyväinen komission suunnittelemaan räätälöityyn alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan, joka perustuu vahvempaan ehdollisuuteen ja vahvempaan eriyttämiseen ENP:n hiljattaisessa tarkistamisessa sekä "enemmällä enemmän" -periaatteeseen, millä varmistetaan paremmin kohdennettu apu kaikille EU:n naapurimaille ja se, että rahoitus vastaa poliittisia tavoitteita; katsoo, että demokraattisia uudistuksia ja yksilönvapauksia koskevia saavutuksia olisi heijastettava vastaavana prosessina talouden ja kaupan alalla siten, että on vapaus perustaa yrityksiä ja harjoittaa liiketoimintaa, jotta eteläisen Välimeren maissa perinteisesti hallitsevana olleet oligarkiat voidaan lakkauttaa;

Torstai 10. toukokuuta 2012

Pitkälle menevät ja laaja-alaiset kauppasopimukset ja muut kaupankäynnin välineet

15. panee merkille, että EU:lla on jo monien eteläisen Välimeren maiden kanssa merkittäviä assosiaatiosopimuksiin perustuvia etuuskohtelusopimuksia; korostaa kuitenkin, että mitään näistä prosesseista ei ole saatu täysin päätökseen, ja on vakuuttunut, että on vielä paljon mahdollisuuksia syventää taloussuhteita erityisesti sääntelyn alalla, jolla pitkän aikavälin tavoite on yhdyntyminen EU:n sisämarkkinoihin;

16. panee sen vuoksi tyytyväisenä merkille neuvoston päätöksen sallia, että pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppasopimusten (DCFTA) tekemisestä Egyptiin, Jordanian, Marokon ja Tunisian kanssa aloitetaan neuvottelut, kun tarvittavat valmisteluvaiheet on saatu päätökseen; katsoo, että myöhemmin tehtävissä selvityksissä olisi hyödynnettävä itäisten kumppanien kanssa toteutettujen valmisteluvaiheiden kokemuksia ja että samalla olisi tunnustettava se poliittisesti merkittävä seikka, että on estettävä tarpeettomien viivästyksien aiheutuminen niille kumppaneille, jotka ovat valmiita aloittamaan neuvottelut; pitää välttämättömänä, että kaikki sosiaaliset toimijat, erityisesti kansalaisjärjestöt ja ammattiliitot, osallistuvat ja että niitä kuullaan kauppaneuvottelujen alusta lähtien;

17. on huolissaan siitä, että Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ei ole vielä julkistanut ”enemmällä enemmän” -perusteiden yksityiskohtia, joilla määritellään yhdessä kaupallisten selvitysten kanssa, täyttääkö maa DCFTA-sopimuksen tekoperusteet ja onko se valmis tekemään sen; pyytää siksi EUH:ta vahvistamaan nämä perusteet, jotta menettely on avoin ja jotta kumppanimaat tietävät etukäteen, millä aloilla tarvitaan mukautuksia; vaatii, että demokraattisten instituutioiden ja perusoikeuksien sekä muun muassa sananvapauden ja yhdistymisvapauden, uskonnollisten vähemmistöjen suojelun sekä kansainvälisen työoikeuden, ILO:n yleissopimusten ja YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen (UNCRC) sekä kuolemanrangaistuksen poistamista edistävien aloitteiden kunnioittamisen on oltava keskeistä tässä menettelyssä, ja katsoo, että kumppanimaiden tilanteen huomattavaan parantumiseen tai heikentymiseen olisi vastattava valmisteluvaiheissa ja neuvotteluissa; vaatii, että tässä selvityksessä olisi määritettävä taloudellisen tuen asianmukainen määrä ja indeksi siitä, miten yhteiskunnan eri tasot hyötyvät kaupasta ja suorista ulkomaisista sijoituksista;

18. muistuttaa, että vapaakauppasopimukset eivät ole itseisarvo ja että niiden olisi ajettava jokaisen maan etua; katsoo, että kauppaa koskevia määräyksiä olisi tuettava tehostetuilla ihmisoikeuslausekkeilla, joihin sisältyvät parannetut valvontatoimet ja täytäntöönpanosäännökset, sekä kunnianhimoisella kestävästä kehityksestä käsittelevällä luvulla, jossa kansalaisyhteiskunnalla on keskeinen tehtävä ja johon sisältyvät määräykset yritysten yhteiskunnallisesta vastuusta, mikä vahvistaa yhteistä vastuuta menettelystä;

19. pitää myönteisenä keskittymistä rajantakaisiin kaupan esteisiin ja mukautumista EU:n sääntöön, mutta panee merkille, että tullien alentamisesta voidaan vielä neuvotella joidenkin maiden kanssa; korostaa, että EU:n on oltava valmis lisätoimenpiteisiin herkillä aloilla kuten maataloudessa ja toimitusmuotoon 4 kuuluvissa palveluissa, jotta DCFTA-sopimukset tarjoavat todellista lisäarvoa eteläisen Välimeren maille; panee tässä yhteydessä merkille, että EU:lla on itse asiassa maatalouden alalla huomattava kauppataseen ylijäämä suhteessa näihin maihin;

20. pyytää komissiota erityisesti tukemaan ja edistämään reilua kauppaa ja luonnonmukaista viljelyä koskevia aloitteita varsinkin pientilallisten, tuottajien ja osuuskuntien tukemiseksi yhtenä keinona yhdentää kestävä maatalouskäytännöt ja maaseudun kehittäminen samalla kun kehitetään toimitusketjua, jotta voidaan varmistaa eurooppalaisille kuluttajille tuotteen laatu, jäljitettävyyden sekä sosiaaliset ja ympäristöä koskevat arvot;

21. painottaa yli kolmanneksen Välimeren etelärannikon maiden aktiivisesta väestöstä työllistävän maatalouden ja maaseudun kehittämisen merkitystä vakauttamisprosessissa, koska erityisesti maailmanmarkkinoiden epävakauden lisääntyessä maatalous ja maaseudun kehittäminen edistävät elintarviketurvaa, tasa-arvoisempaa tulonjakoa, työpaikkojen luomista sekä naisten ja pientilallisten integroitumista kansantalouteen;

22. pitää näin ollen myönteisenä komission aikomusta tukea maaseudun kehittämistä maataloutta ja maaseudun kehittämistä tukevalla eurooppalaisella naapuruuspolitiikan välineellä, jolla integroitaisiin investointituki ja kehitettäisiin hallinnollisia valmiuksia EU:n parhaiden käytäntöjen pohjalta maaseudun kehittämiseksi, jotta voidaan edistää maataloustuotannon uudenaikaistamista EU:n laatu- ja elintarviketurvallisuusnormien mukaisesti;

Torstai 10. toukokuuta 2012

23. pitää myönteisenä myös komission 25. toukokuuta 2011 annetussa yhteisessä tiedonannossa (COM(2011)0303) tekemää sitoumusta rahoittaa maatalouden, maaseudun ja alueiden kehittämistä koskevia pilottiohjelmiä EU:n edellä mainituilla aloilla hankkimaan laajan kokemuksen pohjalta, sekä hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla FAO:n, Maailmanpankin ja mahdollisesti EIP:n kanssa harjoitettavaa läheistä yhteistyötä;
24. kehottaa Euroopan unionia tukemaan sekä alueen kasvitaudeista vapaan maataloustuotannon kehittämistä että maaseudun kehittämisen jatkamista osana maaseudun jatkuvan köyhyysongelman torjumista ja vakauttamisprosessin lujittamista; korostaa siksi teknologian kehittämisen ohella instituutioihin ja infrastruktuuriin liittyvien (esimerkiksi keinokastelu, käsittely, varastointi, pakkaaminen, kuljetus, markkinointijärjestelmät ja palvelujen saatavuus) parannusten merkitystä sekä erityisesti naisten koulutusohjelmien tärkeyttä unohtamatta myöskään tuottajien vähäistä järjestäytymistä ja kansalaisyhteiskunnan heikkoutta teknologian kehittämisessä, koska myös viimeksi mainitut tekijät jarruttavat tehokkaan maatalous- ja elintarvikejärjestelmän kehittämistä; tähdentää neuvontapalvelujen merkitystä tiedon levittämisen kannalta; painottaa, että globaalien ympäristö- ja ilmastomuutosongelmien olisi määritettävä tuki, joka osoitetaan luonnonvarojen ja energian sekä soveltuvien tuotantomenetelmien kestäväan käyttöön; korostaa, että tuotannon monipuolistamista olisi tuettava kestävyuden parantamiseksi markkinaheilahtelujen ja ympäristökriisien aikana, koska elintarvikkeiden kysyntä kasvaa koko maailmassa;
25. vaatii myös, että kyseisten maiden välisen sekä niiden ja EU:n välisen sosiaalisen ja ympäristöperusteisen polkumyynnin estämiseksi komission ehdottamilla toimilla pyritään tehostamaan sellaisten innovatiivisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa, joiden avulla edistetään paikallista taitotietoa, annetaan koulutusta tuottajaorganisaatioiden perustamisessa sekä paikallisten ja alueellisten markkinoiden kehittämisessä vaihtamalla kyseisten maiden kesken ja EU:n kanssa parhaita käytäntöjä, kuten on tehty aikaisemmin esimerkiksi liittymistä edeltävissä menettelyissä ja suhteissa Euroopan unionin naapurimaihin;
26. kiinnittää huomiota siihen, että myötävaikutus Pohjois-Afrikan ja Saharan eteläpuoleisen Afrikan välisen integraatioon lisääntymiseen on mahdollista, ja korostaa, että toimia on toteutettava maailmanlaajuisesti, jotta estetään sellaiset yksipuoliset toimet, joita usein toteutetaan elintarvikekriisien ja luonnonkatastrofien yhteydessä.
27. korostaa, että suorat ulkomaiset sijoitukset ovat erityisen tärkeitä eteläisen Välimeren maiden taloudelliselle kehitykselle, koska sijoituksia ei ole tarpeeksi tai ne on suunnattu liikaa raaka-aineiden hankintaan keskittyviin teollisuudenaloihin; pyytää komissiota varmistamaan, että DCFTA-sopimuksia ja investointitoimia alueella koordinoidaan talouden monipuolistamisen edistämiseksi;
28. panee kuitenkin merkille, että aikaisemmat yritykset neuvotella assosiaatiosopimuksiin perustuvia alakohtaisia järjestelyjä ovat osoittautuneet tuloksettomiksi; pyytää komissiota luomaan kannustimia, joilla se voi kannustaa eteläisen Välimeren maita neuvottelemaan DCFTA-sopimuksien yhteydessä investoinneista ja muista niin sanotuista Singaporen kysymyksistä, esimerkiksi palveluista; katsoo, että komission olisi sovellettava tarvittaessa epäsymmetristä toimeenpanoa ja suhtauduttava tarvittaessa joustavasti kyseisten maiden herkkiin aloihin;
29. korostaa, että on tärkeää täydentää kaupan avaamista tarjoamalla kumppanimaille ja niiden yrityksille tehokkaampaa teknistä tukea, jotta ne pystyvät maksimoimaan tarjotut mahdollisuudet; myöntää, että EU tarjoaa jo tällaista tukea, mutta katsoo, että näitä ohjelmia olisi kohdennettava enemmän pk-yrityksiin muun muassa laajentamalla kauppaa tukevaa apua;
30. pyytää komissiota käyttämään DCFTA-sopimuksia yhdenmukaistettaessa sääntelyn alan vaatimuksia, jotka koskevat esimerkiksi teknisiä standardeja ja sääntöjä, terveys- ja kasvinsuojelutoimia (SPS), julkisia hankintoja koskevia avoimuussääntöjä, teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa koskevia sääntöjä, kaupan ja tullitoimien helpottamista ja tullien ulkopuolisten esteiden poistamista; huomauttaa, että tähän ongelmaan ei puututa riittävästi assosiaatiosopimuksissa ja että EU:n osallistumista olisi tehostettava;

Torstai 10. toukokuuta 2012

31. pitää tässä yhteydessä myönteisinä tekniseen yhteistyöhön varattuja lisämäärärahoja ja vaatii, että ne olisi saatettava mahdollisimman pian komission kehitys- ja yhteistyöpääosaston käyttöön ja sieltä paikan päällä toimiville EU:n edustustoille;

32. katsoo, että DCFTA-sopimuksien pitäisi olla pääasiallinen tavoite, mutta on tietoinen, että komissio käy tällä välin voimassa oleviin assosiaatiosopimuksiin perustuvia alakohtaisia neuvotteluja muun muassa teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevista sopimuksista, maatalous- ja kalastussopimuksista sekä palvelu- ja investointisopimuksista ja riitojenratkaisujärjestelyistä; kehottaa komissiota harkitsemaan myös sitä, että se päivittää voimassa olevia alakohtaisia sopimuksia niiden maiden kanssa, joissa tarjouksia voidaan parantaa mutta joissa DCFTA-sopimuksen tekeminen ei ole välittömästi mahdollista; pyytää komissiota tarkastelemaan yksityiskohtaisemmin, milloin ja miten nämä prosessit lopulta yhdistetään tuleviin DCFTA-sopimuksiin, ja varmistamaan, että luopuminen tullietuusjärjestelmän (GSP) jäsenyydestä vuonna 2014 ei vaikuta kielteisesti eteläisen Välimeren maiden pääsyyn EU:n markkinoille millään tuotelinjalla;

33. pyytää, että komissio laatii myös strategian niille ”enemmällä enemmän” -kumppaneille, joilla joko ei ole aikaisempaa sopimusta tai jotka eivät ole DCFTA-sopimusten välittömiä kohteita, ja erityisesti Libyan ja Libanonin kaltaisille kumppaneille, jotka eivät ole vielä Maailman kauppajärjestön jäseniä; korostaa, että vaikka tekninen tuki, joilla näitä maita autetaan edistymään Maailman kauppajärjestön jäsenyyden saannissa, jatkuu edelleen, tämä ei yksin riitä, vaan sitä olisi täydennettävä Maailman kauppajärjestön kanssa yhdenmukaisilla sopimuksilla, joilla tarjotaan hyötyä lyhyellä aikavälillä;

Pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) voimaannuttaminen talouden demokratiakehityksen välineenä

34. on vakuuttunut, että tätä aluetta koskevan onnistuneen kauppastrategian pitäisi vahvistaa pk-yritysten asemaa, sillä ne tarjoavat jopa 30 prosenttia työpaikoista joissain maissa; tunnustaa mikroyritysten merkityksen ja panee merkille, että niiden osuus pk-yrityksistä on Egyptissä 98,1 prosenttia, Marokossa 97,8 prosenttia ja Jordaniassa 89,1 prosenttia, joskin Tunisiassa vain 9,2 prosenttia;

35. on huolestunut pimeillä markkinoilla toimivien rekisteröimättömien pk-yritysten suuresta määrästä ja siitä, että epävirallisen työn (jossa maatalous ei ole mukana) osuus on jopa 70 prosenttia joissain eteläisen Välimeren maissa; on vakuuttunut, että jos alue aikoo pitää yllä määrätietoista talouskasvua, EU:n kauppastrategian olisi tarjottava kannustimia rekisteröimättömille yrityksille, jotta ne laillistaisivat asemansa; kehottaa komissiota tukemaan hallinnollisten valmiuksien kehittämisohjelmia erityisesti yritysten rekisteröinnin, työllisyyden ja sosiaalipolitiikan aloilla kiinnittäen erityistä huomiota oikeudellisten palvelujen valmiuksien kehittämiseen, mikä takaa paremmat valmistelut tarvittavien uudistusten toteuttamista varten;

36. pahoittelee, että pk-yrityksillä ja osuuskunnilla on hyvin rajallinen mahdollisuus hyödyntää sijoituksia, ja painottaa tarvetta varmistaa rahoituksen asianmukainen saatavuus luotettavilla, helposti saatavilla olevilla ja käyttäjäystävällisillä mikroluottojärjestelmillä ja Euroopan investointipankin (EIP) vastatakausjärjestelmillä; katsoo, että edunsaajat voivat tällaisten järjestelyiden ansiosta investoida innovointiin ja rakenneuudistuksiin tavalla, joka mahdollistaa, että ne voivat hyödyntää EU:n sisämarkkinoiden mahdollisuuksia;

37. korostaa, että on tärkeää edistää yritystoimintaa hyväksymällä tarvittavat toimenpiteet sitä suosivan toimintaympäristön luomiseksi ja yhteiskunnan saamiseksi osallistumaan siihen; olisi erityisen tyytyväinen, jos aloitettaisiin Invest in Med -ohjelman toinen vaihe, jonka tarkoituksena on erityisesti edistää pk-yritysten ja niitä edustavien järjestöjen yhteistyötä EU:n jäsenvaltioissa ja eteläisen Välimeren alueen maissa;

38. arvostaa roolia, joka Euroopan investointipankilla (EIP) on Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen (FEMIP) välityksellä eteläisen Välimeren pk-yritysten tukemisessa; pitää myönteisenä päätöstä nostaa sen alueella toteuttamien toimien ylärajaa miljardilla eurolla, jolloin näihin toimiin on seuraavan kolmen vuoden aikana käytössä kuusi miljardia euroa; korostaa, että EIP:n olisi kohdistettava erityisesti investointihankkeensa pk-yrityksiin ja erityisesti energia-alan infrastruktuurihankkeiden kehittämiseen, kun otetaan huomioon tämän alueen mahdollisuudet ja apu, jota EU voi sille antaa sen kehitystä ja hyödyntämistä varten; vaatii, että EIP:n on lisättävä hallinnollisia valmiuksiaan, jotta se voi valvoa välittäjänä toimivia kumppanipankkejaan ”globaalien lainojen” jakamisessa EU:n ulkoisten toimien tavoitteiden kriteerien mukaisesti ja olla täten täysin tilivelvollinen kansalaisia kohtaan toiminnassaan;

Torstai 10. toukokuuta 2012

39. pitää myönteisinä EBRD:n toimia Välimeren alueella sekä EU:n ja monen yksittäisen jäsenvaltion lupaamaa lisärahoitusta pankin toiminnalle; kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja Euroopan parlamenttia ratifioimaan nopeasti muutokset EBRD-sopimukseen, mikä auttaisi EBRD:tä olemaan täysin toimintakykyinen Välimeren alueella; katsoo, että EBRD:n investointeja varten käytettävissä olevien varojen kokonaismäärää alueella olisi lisättävä ja että pk-yritysten olisi oltava näiden investointien pääasiallisia edunsaajia; kannustaa eteläisen Välimeren maita osoittamaan sitoumustaan soveltamalla demokratian, moniarvoisuuden ja markkinatalouden periaatteita, jotta ne voivat saada investointeja pankin perussäännön mukaisesti;

40. on vakuuttunut, että liike-elämän edustajien joustava liikkuminen rajojen yli on välttämätöntä vapaa-kauppa-alueen asianmukaiselle toiminnalle; on ehdottomasti sitä mieltä, että EU:n olisi pyrittävä lisäämään maahanmuutto- ja kauppapolitiikkansa välistä johdonmukaisuutta;

41. panee merkille, että viisumin saanti on edelleen ongelma monille eteläisen Välimeren maiden liike-elämän edustajille, joiden on käytävä EU:n alueella kokouksissa, koulutuksissa tai muissa liikeasioissa; pitää tämän vuoksi myönteisenä hiljattain annettua tiedonantoa ”Muuttoliikettä, liikkuvuutta ja turvallisuutta koskeva vuoropuhelu eteläisen Välimeren maiden kanssa”, jossa komissio kaavailee viisumikäytäntöjen helpottamista koskevia sopimuksia, joilla edistetään muun muassa liike-elämän edustajien liikkuvuutta; katsoo, että viisumeihin liittyviä ”rehellisyyttä ja luotettavuutta” koskevia menettelyjä olisi helpotettava ja pyytää komissiota neuvottelemaan tällaisista sopimuksista koordinoitusti kauppaneuvotteluiden yhteydessä, jotta varmistetaan, että niiden täytäntöönpano ei ole liian byrokraattista pk-yrityksille;

Agadirin prosessin vahvistaminen

42. pahoittelee, että Euro-Välimeri-vapaakauppa-alue perustettiin vasta vuonna 2010, ja toivoo, että kaikki kumppanit hyödyntävät arabikevään synnyttämää nostetta ajaakseen tarvittavia uudistuksia toimivan ja täysin kehittyneen vapaakauppa-alueen luomiseksi EU:n tuottajien kilpailua vääristämättä;

43. ehdottaa vapaakaupan avaamisen yhteydessä säännöllisten vaikutustutkimusten tekemistä, jotta tämän politiikan, jonka lopullisena tavoitteena on vaikuttaa myönteisesti eri maiden kansalaisiin sekä talous- ja tuotantojärjestelmiin, vaikutuksia eteläisen Välimeren alueen maihin seurataan aktiivisesti ja jatkuvasti;

44. korostaa, että vaikka maakohtaisia kaupallisia strategioita olisi pidettävä myönteisinä, näiden sopimusten ei pitäisi haitata alueellista yhdentymistä; pahoittelee, että etelä-etelä-kauppa on edelleen suhteellisen vähäistä ja että vuonna 2009 ainoastaan 6 prosenttia eteläisen Välimeren maiden tuonnista oli peräisin muista eteläisen Välimeren maista verrattuna siihen, että EU:sta peräisin olevan tuonnin osuus oli 40 prosenttia; kannustaa uusia demokraattisesti valittuja hallituksia suhtautumaan edeltäjiään avoimemmin naapurivaltioiden kanssa käytävään kauppaan;

45. panee merkille, että Agadirin ryhmä on edelleen ainoa esimerkki yhteisistä aikaansaannoksista etelä-etelä-kaupassa, ja kannustaa allekirjoittajavaltioita laajentamaan kauppasuhteidensa ulottuvuutta ja jäsenyyttä; kehottaa komissiota antamaan edelleen tukea tälle ryhmälle, joka on kulmakivi, jolle EU:n tulevaa kauppastrategiaa voidaan rakentaa;

46. pyytää lisäksi komissiota sisällyttämään DCFTA-sopimukseen tiettyjä joustavuuslausekkeita, joiden perusteella yksittäiset sopimukset voidaan lopulta yhdistää Agadirin sopimukseen, jolloin luodaan yksi Euro-Välimeri-vapaakauppa-alue;

47. panee tyytyväisenä merkille kauppaa ja sijoituksia edistävän järjestelmän välittömän käyttöönoton ja sen, että se toimii tietokantana, jonka avulla taloudelliset toimijat voivat saada päivitettyä tietoa kauppa- ja investointiolosuhteista alueella; vaatii, että tällaista järjestelmää olisi aktiivisesti tehtävä tunnetuksi eteläisen Välimeren maiden yritysten keskuudessa ja että se ei saisi olla pelkkä tiedonhankintaväline vaan siitä olisi tultava alueiden sisäisen kaupankäynnin edistäjä;

48. pitää myönteisenä etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa-Välimeri-alueen alkuperäsääntöjä koskevaa alueellista yhteistyösopimusta, johon pitäisi kuulua siirtokuntien tuotteita koskevien EU:n ja Israelin teknisten järjestelyjen täysimääräinen kunnioittaminen; pyytää komissiota nopeuttamaan uusien Paneurooppa-Välimeri-yleissopimukseen perustuvien alkuperäsääntöjen luomista viimeistään vuoden 2013 loppuun mennessä, jolloin eteläisen Välimeren maat joutuvat luopumaan tämän järjestelmän mukaisista GSP-etuuksista ja etuuskohteluun oikeuttavista alkuperäsäännöistä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

Tietojenvaihdon ja suorien yhteyksien edistäminen

49. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan aktiivisemmin EU:n eteläisiä naapurimaita koskevassa strategiassa tarjoamalla eteläisen Välimeren maiden molempia sukupuolia ja kaikkia sosioekonomisia ja etnisiä taustoja edustaville opiskelijoille merkittävän apurahaohjelman erityisesti taloustieteen, liiketoiminnan, tietotekniikan, viestinnän ja kaupan alalla; kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa/varapuheenjohtajaa ehdottamaan välittömästi Euro-Välimeri-alueen Erasmus- ja Da Vinci -ohjelmien perustamista; huomauttaa, että alueen muut toimijat, kuten Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) jäsenmaat, ovat tarjonneet paljon tehokkaammin tätä tukea eteläisen Välimeren maille; katsoo, että tällaiset suhteet voivat luoda pysyviä yhteyksiä eteläisen Välimeren maiden tulevien liikekumppaneiden kanssa;

50. palauttaa mieliin taiteilijoiden, kulttuurialan toimijoiden ja bloggajien aseman siinä, että tietyt arabimaiden kansalaisyhteiskunnat ovat vapautuneet diktatuurista ja siirtyneet demokratian tielle; kehottaa EU:ta varmistamaan, että sen kauppapolitiikkaan sisällytetään kulttuuriyhteistyö ja yhteisiä aloitteita taiteiden, koulutuksen, tiedotusvälineiden, internetin ja muilla merkittävillä aloilla ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseksi;

51. kehottaa perustamaan välittömästi kumppanimaiden kanssa EU:n kauppakamareita, joilla edistetään yhteisiä kaupankäyntiin liittyviä hankkeita ja talouskumppanien välistä vuorovaikutusta, myös seminaareja ja yritysmessuja; pahoittelee, että alueella ei ole yhtään muuta EU:n kahdenvälistä kauppakamaria kuin EU–Israel-kauppakamari;

EU:n toimien vaikutuksen maksimointi

52. on ehdottomasti sitä mieltä, että komission kaupan alan aloitteita on tuettava vahvistamalla paikan päällä olevien EU:n kauppasioista vastaavien virkamiesten määrää; pitää valitettavana, että EU:n edustustossa Tunisiassa on vain yksi kauppasioista vastaava virkamies ja Jordaniassa ei ole minkäänlaista edustusta huolimatta siitä, että näissä maissa on tehtävä arvioita DCFTA-sopimuksia varten;

53. pitää lisäksi välttämättömänä, että EU koordinoi täysin kauppaa-, investointi- ja rahoitustukeen liittyviä toimiaan alueella, jotta niillä saadaan suurin mahdollinen myönteinen vaikutus; on huolissaan siitä, että EU:n sisällä samoin kuin kumppanimaissa olevien toimijoiden suuri määrä sekä muut ulkopuoliset toimijat voivat aiheuttaa sen, että ratkaisevan tärkeät ponnistelut menevät hukkaan tai niitä toteutetaan päällekkäin koordinoimattomasti;

54. korostaa tarvetta tiiviimmälle yhteistyölle Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP:n) rahoitusvälineiden, kuten naapuruuspolitiikan investointivälineen, kanssa ja alueella olevien eri EU:n ja kansainvälisten ja alueellisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan luettuina EIP, EBRD ja Maailmanpankki, jotta varmistetaan suurin mahdollinen tehokkuus ja johdonmukaisuus; pyytää komissiota toimimaan johtoasemassa tällaisten ponnistelujen koordinoimiseksi;

*

* *

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, EIP:lle, EBRD:lle, jäsenvaltioiden sekä eteläisten Välimeren maiden ja hallitusten päämiehille ja parlamenteille sekä Välimeren unionille.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Olennaisesti biologisten menetelmien patentointi

P7_TA(2012)0202

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 olennaisesti biologisten menetelmien patentoinnista (2012/2623(RSP))

(2013/C 261 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6. heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY⁽¹⁾ (jäljempänä 'direktiivi 98/44/EY') ja erityisesti sen 4 artiklan, jossa todetaan, että patenttia ei myönnetä kasvilajikkeille ja eläinroduille eikä olennaisesti biologisille menetelmille kasvien ja eläinten jalostamiseksi,
- ottaa huomioon direktiivin 98/44/EY johdanto-osan 33 kappaleen sekä 2 artiklan 2 kohdan, jossa todetaan, että kasvien tai eläinten jalostusmenetelmä on olennaisesti biologinen, jos se perustuu kokonaisuudessaan luonnollisiin ilmiöihin, kuten risteytykseen tai valintaan,
- ottaa huomioon, että on tärkeää panna asianmukaisesti täytäntöön direktiivin 98/44/EY 11 artikla, jossa säädetään viljelijän erioikeudesta,
- ottaa huomioon eurooppapatenttien myöntämisestä 5. lokakuuta 1973 tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä 'Euroopan patenttisopimus') ja sen 53 artiklan b alakohdan,
- ottaa huomioon Euroopan patenttijärjestön hallintoneuvoston 16. kesäkuuta 1999 tekemän päätöksen direktiivin 98/44/EY sisällyttämisestä Euroopan patenttisopimuksen soveltamismääräyksiin⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan patenttivoraston päätöksen G 2/06 ja unionin tuomioistuimen asiassa C-34/10 tekemän päätöksen, joissa vahvistetaan, että tulkittaessa patenttioikeuteen sisältyviä kieltoja on otettava huomioon hakemuksen tekninen ratkaisu kokonaisuudessaan eikä vain patenttivaatimuksen sanamuotoa,
- ottaa huomioon Euroopan patenttivoraston laajennetun valituslautakunnan tekemät päätökset G 2/07 (parsakaali) ja G 1/08 (tomaatit), joissa jalostusmenetelmä suljetaan periaatteessa patentoitavuuden ulkopuolelle,
- ottaa huomioon Euroopan patenttivoraston myöntämät patentit, jotka koskevat tavanomaisesti jalostettujen kasvien, kuten parsakaalin (EP 1 069 819), tomaattien (EP 1 211 926) ja melonien (EP 1 962 578), tuotantoa,
- ottaa huomioon Euroopan patenttivoraston myöntämät patentit, jotka koskevat tavanomaisesti jalostettujen eläinten tuotantoa, kuten tavanomaisessa jalostuksessa käytettyä sukupuolen valintaa ja jalostusmateriaalia (EP 1 263 521, EP 1 257 168), lypsylehmien valintaa (EP 1 330 552) ja karjankasvatusta (EP 1 506 316),
- ottaa huomioon elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen, johon Euroopan unioni liittyi neuvoston päätöksellä 2004/869/EY⁽³⁾,
- ottaa huomioon 2. joulukuuta 1961 tehdyn uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna Genevessä 10. marraskuuta 1972, 23. lokakuuta 1978 ja 19. maaliskuuta 1991 (jäljempänä 'UPOV-yleissopimus'),

⁽¹⁾ EYVL L 213, 30.7.1998, s. 13.

⁽²⁾ Official Journal EPO 7/1999, p. 437.

⁽³⁾ EUVL L 378, 23.12.2004, s. 1.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27. heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ⁽¹⁾ (jäljempänä 'asetus (EY) N:o 2100/94'),

- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

- A. ottaa huomioon, että immateriaalioikeudet ovat tärkeässä asemassa pyrittäessä edistämään uusien kasvilajikkeiden ja kasveihin liittyvien innovaatioiden kehittämistä ja että ne ovat ehdoton edellytys kasvun ja innovoinnin edistämiseksi ja eurooppalaisten liikeyritysten, erityisesti pk-yritysten, auttamiseksi kohtaamaan talouskriisi ja globaali kilpailu;

- B. toteaa, että liian laaja patenttisuoja voi etenkin jalostuksen alalla hankaloittaa innovointia ja kehitystä ja haitata pienten ja keski suurten jalostajien toimintaa estämällä mahdollisuudet käyttää eläinten ja kasvien geenivaroja;

- C. toteaa, että kasvinjalostus on elintarviketurvan olennainen ennakkoodellytys ja jossain määrin myös energian toimitusvarmuuden ennakkoodellytys;

- D. ottaa huomioon, että tavanomaiset jalostusmenetelmät ovat ratkaisevan tärkeitä nykyaikaiselle kasvien ja eläinten jalostukselle;

- E. ottaa huomioon, että UPOV-yleissopimukseen perustuvassa kansainvälisessä kasvinjalostajanoikeusjärjestelmässä ja asetukseen (EY) N:o 2100/94 perustuvassa järjestelmässä yhtenä perusperiaatteena on, että kasvinjalostusoikeuden haltija ei voi estää muita käyttämästä suojattua kasvilajiketta, kun tarkoituksena on edistää suojattujen kasvilajikkeiden käyttöä jatkojalostustoimintaan;

- F. toteaa olevan tärkeää, että vastaava erioikeus esiintyy patenttioikeudessa kaikkialla Euroopan unionissa;

- G. ottaa huomioon, että direktiivin 98/44/EY 4 artiklassa ja Euroopan patenttisopimuksen 53 artiklan b alakohdassa vahvistetaan, että patenttia ei myönnetä kasvilajikkeille ja eläinroduille eikä olennaisesti biologisille menetelmille kasvien ja eläinten jalostamiseksi;

- H. ottaa huomioon, että tavanomaisin menetelmin jalostettuja tuotteita tai tavanomaisessa jalostuksessa tarvittavia geenivaroja koskevat patentit voivat viedä pohjaa direktiivin 98/44/EY 4 artiklassa ja Euroopan patenttisopimuksen 53 artiklan b alakohdassa vahvistetulta rajoitukselta;

- I. toteaa, että geeniteknikan alalla voidaan myöntää patenteja, mutta kasvilajikkeita ja eläinrotuja koskevien patenttien kielto on turvattava;

- J. toteaa, että bioteknologian alalla olisi patentoitavuudesta päätettäessä otettava patenttivaatimuksen sanamuodon lisäksi huomioon keksinnön tekninen ratkaisu kokonaisuudessaan ja että Euroopan patenttivirasto ja Euroopan unionin tuomioistuimen ovat soveltaneet tätä koko sisällön periaatetta eräissä viimeaikaisissa ratkaisuisaan ⁽²⁾;

- K. ottaa huomioon, että komission on direktiivin 98/44/EY 16 artiklan c alakohdan nojalla toimitettava vuosittain kertomus "patenttioikeuden kehittämisestä ja vaikutuksista bioteknologian ja geeniteknikan alalla";

⁽¹⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan patenttiviraston laajennetun valituslautakunnan päätös 25. marraskuuta 2008 asiassa G2/06 ("WARF") ja Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-34/10 (Greenpeace v. Brüstle).

Torstai 10. toukokuuta 2012

- L. ottaa huomioon, että komissio ei ole julkaissut tällaisia kertomuksia vuoden 2005 jälkeen;
- M. ottaa huomioon, että parlamentti kehotti bioteknologisten keksintöjen patentoimisesta 26. lokakuuta 2005 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ komissiota tarkastelemaan seuraavassa kertomuksessaan tarkkaan direktiivin 98/44/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan asianmukaista täytäntöönpanoa;
- N. toteaa, että tällaisten komission kertomusten avulla suurelle yleisölle voidaan tiedottaa kattavasti asioista, ja katsoo, että Euroopan unionin on oltava johtavassa asemassa julkisen keskustelun virittäjänä;
1. toteaa, että Euroopan patenttivarastolla on tärkeä asema innovoinnin, kilpailukyvyyn ja talouskasvun edistäjänä Euroopassa;
2. toteaa, että patentit edistävät arvokkaan teknisen tiedon leviämistä ja ovat tärkeä teknologian siirron väline;
3. on tyytyväinen Euroopan patenttivaraston laajennetun valituslautakunnan parsakaalia (G 2/07) ja tomatteja (G 1/08) koskeissa tapauksissa tekemiin päätöksiin, joissa käsiteltiin direktiivissä 98/44/EY ja Euroopan patenttisopimuksessa käytetyn käsitteen ”olennaisesti biologiset menetelmät kasvien ja eläinten jalostamiseksi” asianmukaista tulkintaa ja päätettiin sulkea nämä menetelmät patentoitavuuden ulkopuolelle;
4. kehottaa Euroopan patenttivarastoa sulkemaan patentoitavuuden ulkopuolelle myös tavanomaisin menetelmin jalostetut tuotteet ja kaikki tavanomaiset jalostusmenetelmät, mukaan luettuina SMART-jalostus (täsmäjalostus) ja tavanomaisessa jalostuksessa käytetty jalostusmateriaali;
5. pyytää komissiota käsittelemään tulevassa kertomuksessaan Euroopan patenttivaraston laajennetun valituslautakunnan tekemiä ns. parsakaali- ja tomaattipäätöksiä;
6. on tyytyväinen Euroopan patenttivaraston päätökseen asiassa WARF ja Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioon asiassa Brüstle, joissa ne tulkitsevat direktiiviä 98/44/EY asianmukaisesti ja soveltavat ns. koko sisällön periaatetta; kehottaa komissiota ottamaan päätöksen ja tuomion huomioon myös muissa asiaankuuluvissa toimintalinjoissa, jotta unionin politiikka saadaan sopusointuun näiden ratkaisujen kanssa;
7. pyytää komissiota käsittelemään tulevassa kertomuksessaan kasvinjalostusmenetelmien patentoinnin mahdollisia seurauksia sekä sen vaikutusta jalostusteollisuuteen, maatalouteen, elintarviketeollisuuteen ja elintarviketurvaan;
8. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että EU soveltaa jatkossakin patenttilainsäädännössään kattavaa jalostajan vapautta kasvien ja eläinten jalostukseen;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja Euroopan patenttivarastolle.

⁽¹⁾ EUVL C 272 E, 9.11.2006, s. 440.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Merirosvous

P7_TA(2012)0203

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 merirosvoudesta (2011/2962(RSP))

(2013/C 261 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin yhdenmetyistä meripolitiikasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon merirosvoudesta antamansa päätöslauselmat, erityisesti 23. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman merirosvoudesta ⁽²⁾ ja 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Somalian rannikkovesien merirosvouden poliittisesta ratkaisemisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
- ottaa huomioon vuonna 1988 tehdyn YK:n yleissopimuksen merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Somalian tilanteesta ja erityisesti 22. helmikuuta 2012 annetun päätöslauselman 2036(2012),
- ottaa huomioon neuvoston 19. syyskuuta 2008 hyväksymän yhteisen toiminnan 2008/749/YUTP Euroopan unionin sotilaallisesta koordinoititoinnista YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1816(2008) tukemiseksi (EU NAVCO),
- ottaa huomioon 10. marraskuuta 2008 hyväksytyyn neuvoston yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouden ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (EUNAVFOR Atalanta), sekä neuvoston päätöksen 2010/766/YUTP yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP muuttamisesta,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2012 tehdyn neuvoston päätöksen jatkaa EUNAVFOR Atalanta -operaatiota joulukuuhun 2014 saakka ja laajentaa joukkojen toiminta-alueita,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/96/YUTP ja 31. maaliskuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/197/YUTP Somalian turvallisuusjoukkojen kouluttamiseen osallistumista koskevan Euroopan unionin sotilasoperaation (EUTM Somalia) käynnistämisestä,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2011 hyväksytyyn ulkoasioiden neuvoston kriisinhallintakonseptiin, joka liittyy neuvoston valmisteilla olevaan Regional Maritime Capacity Building -operaatioon (RMCB), joka on siviilialan YTPP-operaatio, johon liittyy sotilaallista asiantuntemusta,
- ottaa huomioon neuvoston 14. marraskuuta 2011 hyväksymän Afrikan sarvea koskevan strategisen toimintakehyksen, jolla ohjataan EU:n toimintaa alueella,
- ottaa huomioon Djiboutissa 9. kesäkuuta 2008 allekirjoitetun vallanjakoa koskevan sopimuksen, jolla pyritään käynnistämään laaja-alainen kansallinen sovintoprosessi ja luomaan vahva ja kattava poliittinen liittoutuma, joka kykenee turvaamaan rauhan, vastaamaan sovinnonteosta maassa ja muodostamaan uudelleen keskusjohtoisen hallinnon,

⁽¹⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 30.

⁽²⁾ EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 61.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 59.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon Lontoossa 23. helmikuuta 2012 pidetyn Somalia-konferenssin päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että meriliikenne on ollut yksi tärkeimmistä talouskasvua ja vaurautta lisäävistä tekijöistä Euroopassa koko sen historian ajan ja yli 80 prosenttia maailmankaupasta käydään meritse; ottaa huomioon, että merirosvous on uhka kansainväliselle turvallisuudelle ja alueelliselle vakaudelle ja että tästä syystä on EU:n todellisen edun mukaista edistää kansainvälisen merenkulun turvallisuutta ja torjua merirosvoutta ja sen perimmäisiä syitä EU:n ensisijaisena painopistealueena;
- B. katsoo, että merirosvoutta on pidettävä kansainvälisenä rikollisuutena; katsoo, että merirosvous ja merellä tapahtuvat aseelliset ryöstöt edellyttävät koordinoituja vastatoimia UNCLOS-sopimuksen tarjoaman yleisen oikeudellisen kehyksen puitteissa; ottaa huomioon, että yleissopimuksen 100 artiklassa edellytetään, että kaikkien valtioiden velvollisuutena on toimia yhteistyössä merirosvouden tukahduttamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että avomerellä tapahtuvan merirosvouden ongelmaa ei ole edelleenkään kyetty ratkaisemaan, vaikka merirosvojen onnistuneet iskut vähenivät huomattavasti viimeisen vuoden aikana ennen kaikkea Atalanta-operaation toiminnan ansiosta ja sotilaallisten ja yksityisten alustensuojelujoukkojen käytön johdosta; ottaa huomioon, että avomerellä tapahtuvan merirosvouden ongelma leviää nopeasti Intian valtamerellä ja erityisesti Somalian ja Afrikan sarven rannikolla mutta myös joillakin muilla alueilla, kuten Kaakkois-Aasiassa ja Länsi-Afrikassa, minkä vuoksi se uhkaa yhä vakavammin ihmishenkiä ja merenkulkijoiden ja muiden henkilöiden turvallisuutta sekä alueellista kehitystä ja vakautta, meriympäristöä, maailmankauppaa sekä merenkulkua ja merikuljetuksia kaikissa muodoissaan, myös kalastusaluksia sekä humanitaarisen avun jakamista;
- D. ottaa huomioon, että neuvosto päätti jatkaa merirosvouden torjuntaa koskevaa EU:n Atalanta-operaatiota kahdella lisävuodella joulukuuhun 2014 ja että operaation tarkoituksena on suojella Maailman elintarvikeohjelman (WFP) aluksia niiden toimittaessa elintarvikeapua asuinseuduiltaan siirtymään joutuneille henkilöille Somaliassa, suojella Afrikan unionin Somalia-operaation (AMISOM) aluksia, ehkäistä, torjua ja tukahduttaa merirosvoutta ja aseellisia ryöstöjä Somalian rannikkovesillä sekä suojella haavoittuvia aluksia Somalian rannikkovesillä tapauskohtaisesti; ottaa huomioon, että EUNAVFOR Atalanta-operaatio osallistuu myös kalastustoiminnan valvontaan Somalian rannikkovesillä;
- E. ottaa huomioon, että vuosittain 10 000 eurooppalaista alusta purjehtii vaarallisilla merialueilla ja että sen vuoksi ihmishengille ja turvallisuudelle aiheutuvan uhan ohella merirosvous on myös taloutta koskeva ongelma, koska se vaarantaa kansainvälisen merenkulun kauppareitit ja haittaa huomattavalla tavalla kansainvälistä kauppaa;
- F. ottaa huomioon, että aluksiin yritetään iskeä yhä useammin: vuonna 2011 kaapattiin 28 alusta, 470 merenkulkijaa siepattiin ja 15 surmattiin, ja parhaillaan yli seitsemästä aluksesta vaaditaan lunnaita ja noin 191:tä merenkulkijaa pidetään panttivankina Somaliassa toisinaan myös alentavissa ja epäinhimillisissä oloissa pitkiä aikoja;
- G. ottaa huomioon, että merirosvot muuttavat jatkuvasti taktiikoitaan ja menetelmiään ja että he ovat laajentaneet toiminta-alueettaan käyttämällä suurempia kaapattuja aluksia niin sanottuina emäaluksina;
- H. ottaa huomioon, että Somaliassa jatkuva poliittinen epävakaus on yksi merirosvouden syistä ja pahentaa osaltaan tätä ongelmaa, ja toteaa, että monet somalialaiset pitävät edelleen merirosvoutta tuottoisana ja kestäväenä tulonlähteenä;
- I. katsoo, että merirosvoutta ei voida kukistaa yksinomaan sotilaallisin keinoin vaan Somaliassa on ennen kaikkea edistettävä menestyksellisesti rauhaa, kehitystä ja valtiollisten rakenteiden luomista;

Torstai 10. toukokuuta 2012

- J. ottaa huomioon, että Somalian turvallisuustilanne ja sotilaallinen tilanne ovat edelleen vaarallisia ja arvaamattomia; ottaa huomioon, että Afrikan unionin AMISOM-operaatio on onnistunut saamaan Al-Shabaabin islamistijoukot vetäytymään ja on äskettäin siirtänyt 100 sotilasta Baidoan; ottaa huomioon, että Kenia on äskettäin hyökännyt Al-Shabaabia vastaan Etelä- ja Keski-Somaliassa, mutta ei ole onnistunut voittamaan sen joukkoja lopullisesti; ottaa huomioon, että Etiopian kansalliset puolustusjoukot puuttuivat tilanteeseen sotilaallisesti Hiiraanin ja Bayn alueella helmikuussa 2012; ottaa huomioon, että Human Rights Watch on julkistanut tietoja Somalian siirtymäkauden hallitukselle uskollisten Etiopian sotilaiden ja puolisosilaallisten joukkojen harjoittamista ihmisoikeusrikkomuksista, kidutuksesta, mielivaltaisista pidätyksistä, summittaisista teloituksista ja siviileihin kohdistuneista laittomista kostotoimista; ottaa huomioon, että YK:n pakotteita käsittelevä valvontaryhmä on syyttänyt naapurimaa Eritreaa aseiden sekä koulutuksen ja taloudellisen tuen toimittamisesta Al-Shabaabille ja siten YK:n asesaarron rikkomisesta;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan meriturvallisuusvirastolla on käytössään välineitä ja tietoja, joiden avulla voidaan auttaa EUNAVFOR Atalanta -operaatiota parantamaan alusten ja merenkulkijoiden turvallisuutta alueella;
- L. ottaa huomioon, että merirosvous vaikuttaa kielteisesti myös koko alueeseen, jolla kalastustoimintaa säädellään monilla kahden- ja monenvälisillä kalastussopimuksilla ja jossa kalastustoiminnasta on tullut vaarallista paitsi EU:n aluksille, jotka kalastavat esimerkiksi Seychellien vesillä EU:n ja Seychellien tasavallan välisen kalastuskumppanuussopimuksen nojalla, niin myös paikallisille kalastajille, joille EU myöntää alakohtaista tukea ja kantaa näin yhteiskuntavastuuta;
- M. ottaa huomioon, että EU on maailmanlaajuisesti Somalian suurin kehitysavun antaja ja että se on tähän mennessä sitoutunut antamaan 215,4 miljoonaa euroa kehitysapua Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta vuosina 2008–2013; toteaa, että kyseisen rahoituksen pääasiallisena tavoitteena on nostaa väestö köyhyydestä omavaraiseen talouskasvuun ja löytää kestävä ratkaisu maan epävakauteen puuttumalla merirosvoudun perimmäisiin syihin rahoittamalla hallintoa ja oikeusvaltiota, koulutusta ja talouskasvua parantavia hankkeita ja että tavoitteena on myös tukea muita kuin keskeisiä aloja (terveys, ympäristö, vesi- ja jätevesihuolto); ottaa huomioon, että vuosille 2011–2013 on myönnetty EKR:n kautta 175 miljoonaa euroa lisärahoitusta, jonka avulla EU voi vahvistaa sitoutumistaan ja tukea uutta toimintaa edellä mainituilla aloilla; toteaa, että mitkään näistä päämääristä eivät voi toteutua Somaliassa ilman hallinnollisia elimiä;
- N. ottaa huomioon, että Afrikan sarvea ja erityisesti Somaliaa on vaivannut kuivuuden aiheuttama ankara nälänhätä, joka on johtanut vakavaan humanitaariseen kriisiin, josta kärsii yli 12 miljoonaa ihmistä alueella ja yli 7,5 miljoonaa ihmistä Somaliassa; ottaa huomioon, että nälänhädässä on menehtynyt monia ihmisiä, erityisesti lapsia, ja se on myös johtanut suuriin pakolaisvirtoihin naapurimaihin Keniaan ja Etiopiaan; ottaa huomioon, että Euroopan komissio on lisännyt myöntämänsä humanitaarisen avun määrää 9 miljoonasta eurosta vuonna 2008 46 miljoonaan euroon vuonna 2009, mutta se on sittemmin vähentänyt avun määrää vain 35 miljoonaan euroon vuonna 2010 ja 30 miljoonaan euroon vuonna 2011; ottaa huomioon, että komissio tarkisti myöntämänsä humanitaarisen avun määrää 77 miljoonaan euroon vasta kesän 2011 erittäin pahan kuivuuden jälkeen;
- O. ottaa huomioon, että tehokkaaseen merirosvouden torjumiseen tähtäävään linjaukseen on sisällytettävä laajempi ja kattavampi strategia, jolla Somalia ja koko Afrikan sarven alue nostetaan köyhyydestä ja valtion toimintakyvyttömyydestä ottaen huomioon, että ainakin osa Somaliasta hyötty taloudellisesti merirosvoudesta sekä perityistä lunnasta;
- P. katsoo, että vaikka EU:n merirosvoutta torjuvien toimien avulla on pystytty suojelemaan Maailman elintarvikeohjelman ja Afrikan unionin Somalia-operaation kuljetuksia, näitä toimia on tuettava jatkuvasti, jotta varmistetaan joukkojen riittävä määrä, ja toteaa, että kuljetukset voivat vaarantua tulevaisuudessa riittämättömien laivastojoukkojen vuoksi;
- Q. ottaa huomioon, että monet jäsenvaltiot laativat parhaillaan omia sääntöjään, jotka koskevat aseellisten vartijoiden sijoittamista kauppa-aluksille;

Torstai 10. toukokuuta 2012

1. toistaa olevansa vakavasti huolissaan Somalian apua kuljettaviin kansainvälisiin aluksiin sekä kansainvälisiin ja EU:n kalastus-, kauppaa- ja matkustaja-aluksiin kohdistuvan merirosvouden ja merellä tapahtuvien aseellisten ryöstöjen jatkuvasta ja kasvavasta uhasta merenkulkijoiden ja muiden henkilöiden turvallisuudelle sekä alueelliselle vakaudelle Intian valtamerellä Afrikan rannikon läheisyydessä ja erityisesti Somalian ja Afrikan sarven edustalla;
2. kehottaa korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita harkitsemaan kiireesti keinoja vapauttaa panttivankeina pidetyt 191 merenkulkijaa ja siten lopettaa heidän pitkään kauhistuttavissa oloissa jatkunut vankeutensa sieppaajiensa armoilla, jotta nämä merenkulkijat voivat palata koteihinsa ja jotta seitsemän kaapattua alusta voidaan samalla vapauttaa;
3. pitää tervetulleena EUNAVFOR Atalanta -operaation panosta merenkulun turvallisuuteen Somalian rannikolla, sillä se suojelee Somalian apua toimittavia WFP:n vuokraamia aluksia ja muita haavoittuvia aluksia, sen panosta merirosvouden ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen, torjumiseen ja tukahduttamiseen Somalian rannikkovesillä ja sitä, että se takaa EU:n tehokkaan puuttumisen merirosvouteen;
4. on tyytyväinen 23. maaliskuuta 2012 tehtyyn neuvoston päätökseen jatkaa EUNAVFOR Atalanta -operaatiota joulukuuhun 2014 saakka ja laajentaa joukkojen toiminta-aluetta;
5. pitää valitettavana sitä, että jäsenvaltioiden EUNAVFOR Atalanta -operaatiota varten tarjoamien alusten määrä on supistunut kahdeksasta vain kahteen–kolmeen alukseen vuoden 2012 alussa, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita tarjoamaan käyttöön enemmän laivaston aluksia, jotta Atalanta-operaatio voi onnistua;
6. kehottaa jatkossa tehokkaampaan koordinointiin SHADE-järjestelmän puitteissa EU:n, Naton ja niiden kolmen alueella toteutettavan tärkeimmän merirosvoutta torjuvan laivasto-operaation (EUNAVFOR, CTF150/151 ja TF508 Naton Ocean Shield -operaation puitteissa) kesken, jotta vältetään tarpeettomat päällekkäisyydet, koska molemmat organisaatiot (EU ja Nato) toimivat oman päätöksentekoautonomiensa pohjalta samalla alueella, niillä on samat edut ja ne muodostuvat suurelta osin samoista Euroopan maista;
7. kehottaa painokkaasti korkeaa edustajaa vaatimaan, että kaikki Somaliassa ja laajemmalla Afrikan sarven alueella läsnäolevat kansainväliset toimijat, kuten EU, Nato, Yhdysvallat ja YK ja asianomaiset maat lisäävät keskinäistä koordinaatiotaan ja yhteistyötään keinona saavuttaa todellinen, tarkoituksenmukainen ja kattava linjaus, jonka avulla voidaan torjua merirosvoutta ja ennen kaikkea sen perimmäisiä syitä ja seurauksia kaikilla tasoilla;
8. korostaa samalla, että on vahvistettava EUNAVFOR Atalanta -operaation, EUTM Somalian ja muiden YTPP-toimien (eli RMCB-koulutusoperaatio heti kun se on toimintavalmis) strategista koordinointia laajemmalla Afrikan sarven alueella; pitää tässä yhteydessä myönteisenä neuvoston 23. maaliskuuta 2012 tekemää päätöstä saattaa EU:n operaatiokeskus toimintavalmiiksi Afrikan sarvessa toteutettavia YTPP-operaatioita varten; kehottaa tässä yhteydessä tarkastelemaan uudelleen EUNAVFOR Atalantan ja EUTM Somalian nykyisiä komentorakenteita;
9. pitää myönteisenä Lontoossa 23. helmikuuta 2012 järjestettyä Somalia-konferenssia, joka oli osoitus kansainvälisen yhteisön päättäväisyydestä tehdä loppu merirosvoudesta, ja kehottaa kehittämään tuomioistuinten valmiuksia asettaa syytteeseen ja pidättää merirosvouden syyllistyneet;
10. tähdentää, että merirosvouden jatkuva rankaisematta jääminen on esteenä sen ehkäisemiselle; pitää valitettavana, että huolimatta EU:n kolmansien maiden (Kenia, Seychellit, Mauritius) kanssa tekemistä siirtosopimuksista, Seychellien sekä Puntmaan ja Somalimaan somalialueiden kanssa tehdyistä kahdenvälisistä tuomittujen merirosvojen palauttamista koskevista sopimuksista ja kansainvälisistä oikeudellisista kehyksistä monet merirosvot ja muut rikolliset jäävät yhä pidättämättä, tai mikäli heidät pidätetään, heidät vapautetaan usein painavien oikeudellisten todisteiden tai syytteeseen asettamista koskevan poliittisen tahdon puuttuessa; panee myös merkille, että joidenkin EU:n jäsenvaltioiden rikosoikeudessa ei myöskään ole riittävästi suoja-keinoja valtamerillä tapahtuvan merirosvouden torjumiseksi;

Torstai 10. toukokuuta 2012

11. vaatii tässä yhteydessä ryhtymään viipymättä tehokkaihin toimiin merirosvoudesta epäiltyjen asettamiseksi syytteeseen ja rankaisemiseksi ja kehottaa kolmansia maita ja niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet, saattamaan YK:n merioikeusyleissopimuksen ja merenkulun turvallisuuteen kohdistuvien laittomien tekojen ehkäisemistä koskevan YK:n yleissopimuksen määräykset osaksi kansallista lainsäädäntöään merirosvojen rankaisematta jäämisen torjumiseksi, ja kehottaa neuvostoa ja komissiota tutkimaan edelleen syytteenasettamismahdollisuuksia alueen maissa ja toteuttamaan toimia merirosvoutta koskevan kansainvälisen tuomioistuimen perustamiseksi Somaliaan ja muihin alueen valtioihin kestävässä oikeudellisena vaihtoehtona merirosvojen syytteeseen asettamiseksi Somaliassa;

12. panee merkille YK:n pääsihteerin turvallisuusneuvostolle antamat suositukset, jotka koskevat epäiltyjen merirosvojen vangitsemisen ja syytteeseen asettamisen helpottamista; korostaa samalla, että paikallisten tuomioistuinten on taattava oikeudenmukaiset ja tehokkaat oikeudenkäynnit sekä niin ikään inhimilliset ja turvalliset vankeusolosuhteet alueellisissa laitoksissa;

13. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita yhdessä Europolin ja Interpolin kanssa tutkimaan ja jäljittämään rahavirtoja ja takavarikoimaan merirosvoille lunnaina maksetut rahat, koska on viitteitä siitä, että näitä rahoja saattaa siirtyä pankkitileille kaikkialla maailmassa, myös Euroopan pankeissa, sekä yksilöimään ja purkamaan järjestäytyneet rikollisverkostot, jotka tekevät voittoa tällaisilla toimilla; kehottaa neuvostoa helpottamaan EUNAVFORin tulevaa yhteistyötä Europolin ja Interpolin kanssa;

14. kannustaa EUNAVFORia, Natoa ja CMF-joukkoja (Coalition Maritime Forces) puuttumaan tehokkaasti siihen, että kaapattuja kauppalaivoja käytetään enenevässä määrin niin sanottuina emäaluksina, koska tämä kehitys lisää merkittävästi merirosvojen operatiivista kykyä ja antaa heille mahdollisuuden käynnistää hyökkäyksensä voimakkaammin, määrätietoisemmin ja joustavammin koko Intian valtamerellä;

15. korostaa, että Euroopan meriturvallisuusviraston olisi tarvittaessa jatkettava yhteistyötä EUNAVFOR Atalantan kanssa tarjoamalla operaatiolle lippuvaltion hyväksynnän jälkeen yksityiskohtaiset LRIT-tiedot ja satelliittikuvat EU:n lipun alla purjehtivista ja alueen halki kulkevista aluksista; kannustaa jäsenvaltioita tätä varten valtuuttamaan virasto toimittamaan nämä tiedot EUNAVFOR-operaatiolle;

16. ottaa huomioon merirosvouden leviämisen ja katsoo se vuoksi, että merirosvouteen liittyville riskeille alttiita merenkulkijoita olisi koulutettava, jotta heillä olisi paremmat valmiudet suojella itseään; korostaa, että varustamojen olisi noudatettava ja sovellettava täysimääräisesti BMP4-käytäntöjä (Best Management Practices for Protection against Somalia Based Piracy), joissa annetaan kaikille osapuolille riittävästi tietoja siitä, miten avustaa aluksia välttämään, estämään tai viivyttämään merirosvojen hyökkäyksiä Somalian rannikolla; kehottaa jälleen kaikkia alueella toimivia aluksia rekisteröitymään asiaankuuluvien merenkulun turvallisuutta koordinoivien elinten käytäntöjen mukaisesti sekä noudattamaan EUNAVFOR Atalanta -operaation mukaisia suosituksia; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki niiden alukset ovat rekisteröityneet;

17. kehottaa neuvostoa ja komissiota yhteistyössä YK:n ja Afrikan unionin kanssa sekä noudattaen Somalian siirtymäkauden hallituksen toistuvia pyyntöjä, jotka koskevat kansainvälisen avun saamista humanitaarista apua kuljettavien alusten suojelemiseksi ja merirosvouden torjumiseksi Somalian rannikolla, jatkamaan yhteistyötä Somalian siirtymäkauden hallituksen kanssa ja tukemaan sitä sen pyrkiessä torjumaan merirosvoutta ja sen harjoittajia, jotka on saatettava vastaamaan teoistaan, sekä auttamaan Somaliata ja aluetta vahvistamaan valmiuksiaan;

18. pitää myönteisenä ulkoasioiden neuvoston 12. joulukuuta 2011 tekemää päätöstä käynnistää alueellinen RMCB-koulutusoperaation EUCAP Nestor -operaatio, jonka avulla pyritään vahvistamaan Afrikan sarven ja läntisen Intian valtameren kahdeksan maan rannikoiden poliisivoimien ja tuomareiden valmiuksia ja koulutusta; kehottaa näin ollen neuvostoa ja EUH:ta tekemään kaikkensa, jotta RMCB:n toiminta saadaan käyntiin tällä alueella ensi kesänä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

19. katsoo, että koulutus on vain yksi osa merenkulkuvalmiuksien kehittämistä, ja kehottaa näin ollen jäsenvaltioita tarjoamaan operaatiolle ja alueelle materiaaliapua ja erityisesti meripartioaluksia;
20. tukee voimakkaasti Djiboutin rauhan- ja sovitteluprosessia; vaatii sellaista kattavaa linjausta Somalian tilanteeseen, jossa yhdistyvät turvallisuus ja kehitys, oikeusvaltioperiaatteet ja ilmisoikeuksien kunnioitus ja kansainvälinen humanitaarinen oikeus;
21. pitää myönteisenä, että komissio päätti ehdottaa vielä 100:aa miljoonaa euroa EU:n taloudellista tukea Afrikan rauhanrahaston kautta AMISOM-operaatioon, ja kehottaa jäsenvaltioita ja kansainvälistä yhteisöä edistämään Somaliassa rauhaa ja taloudellista kehitystä sekä rakentamaan Somaliaan vakaata demokraattista hallintoa, joka voisi pitkällä aikavälillä mahdollistaa turvallisuuden ja merirosvouden torjunnan; pitää tervetulleena Afrikan sarvea käsittelevän EU:n erityisedustajan nimittämistä;
22. on huolissaan Afrikan sarven edelleen heikkenevästä humanitaarisesta tilanteesta ja kehottaa kansainvälistä yhteisöä ja erityisesti EU:ta lisäämään hädänalaisille tarjottavaa humanitaarista apua, jotta voidaan vastata kasvaviin humanitaarisiin tarpeisiin ja estää tilanteen paheneminen entisestään;
23. toistaa, että kaikissa merirosvouden torjuntaan tähtäävissä strategioissa olisi otettava huomioon, että merirosvous palvelee laittomia taloudellisia intressejä ja että kaikissa somalialaisväestöön kohdistettavissa kannustimissa, joilla kannustetaan luopumaan merirosvoudesta, on keskityttävä nuorison työllisyyteen ja pyrittävä tarjoamaan vaihtoehtoisia elinkeinoja, joiden kautta väestö voi elättää itsensä;
24. pitää myönteisenä vakausvälineen ”kriittisiä merireittejä koskevan ohjelman” mukaista MARSIC-hanketta, jolla pyritään parantamaan merenkulun turvallisuutta läntisellä Intian valtamerellä ja Adeninlahdella jakamalla tietoja ja kehittämällä valmiuksia, sillä siinä korostetaan alueen maiden välistä alueellista yhteistyötä; odottaa, että hanketta jatketaan vuoden 2013 jälkeen;
25. kannustaa itäisen ja eteläisen Afrikan ja Intian valtameren alueen maiden merirosvouden vastaisia aloitteita, kuten uusi merirosvouden vastainen ohjelma MASE (Maritime and Security Programme), joka sai EU:lta kahden miljoonan euron starttirahan; pitää myönteisenä komission rahoittamien hankkeiden ja YTPP-toimiin kuuluvan RMCB-operaation suunniteltua keskinäistä täydentävyyttä;
26. toistaa, että Somalian rannikon merirosvous on jatkoa maan lain ja järjestyksen puutteelle ja katsoo siten, että kansainvälisen yhteisön olisi tarjottava tarvittavaa teknistä ja taloudellista tukea, jotta siirtymäkauden hallitusta voidaan auttaa kehittämään valmiuksiaan valvoa aluevesiään ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti yksinomaista talousvyöhykettä;
27. panee tyytyväisenä merkille merirosvoutta Somalian rannikolla käsittelevän YK:n yhteysryhmän toiminnan, sillä kyseessä on ainutlaatuinen foorumi, joka pyrkii tehostamaan sekä valtioiden keskinäistä että kaikkien tärkeimpien kansainvälisten järjestöjen välistä yhteistyötä tällä alalla ja myös parantamaan sen laatua;
28. panee tyytyväisenä merkille tiiviin yhteistyön Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kanssa merenkulkuvalmiuksien kehittämisen alalla sekä pyrkimykset muodostaa EU:n ja IMO:n välinen strateginen kumppanuus merirosvouden torjumiseksi Afrikan sarven laajemmalla alueella;
29. korostaa, että yksityisten aseistettujen vartijoiden käyttäminen ei voi korvata sitä, että monitahoiseen merirosvouden uhkaan tarvitaan kattava ratkaisu; ottaa huomioon, että jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön asiaa koskevaa lainsäädäntöä; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita toteuttamaan aiheelliset turvatoimet aluksilla tarpeen mukaan, ja kehottaa komissiota ja neuvostoa pyrkimään muotoilemaan EU:n linjauksen, joka koskee hyväksytyin aseistetun henkilöstön käyttöä aluksilla, jotta voidaan tältä osin varmistaa IMO:n suuntaviivojen hyvä täytäntöönpano;

Torstai 10. toukokuuta 2012

30. huomauttaa, että kansainvälisen oikeuden mukaan avomerellä sovelletaan kaikissa tapauksissa, myös merirosvoutta torjuttaessa, lippuvaltion kansallista lainkäyttövaltaa kyseisiin aluksiin sekä aluksilla käytettävään sotilashenkilöstöön; panee lisäksi merkille, että pidätyksiä tai aluksen haltuunoton voivat määrätä ainoastaan lippuvaltion viranomaiset, vaikka ne olisivat tukitoimia;

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioille, Afrikan unionin, YK:n ja Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD) pääsihteereille, Somalian siirtymäkauden liittohallituksen puheenjohtajalle sekä yleisafrikkalaiselle parlamentille.

Oikeamielisten eurooppalaisen muistopäivän perustamisen tukemisesta

P7_TA(2012)0205

Euroopan parlamentin kannanotto 10. toukokuuta 2012 oikeamielisten eurooppalaisen muistopäivän perustamisen tukemisesta

(2013/C 261 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,

- A. muistuttaa Jerusalemissa sijaitsevan oikeamielisten muistopuutarhan suuresta moraalisesta merkityksestä, koska se kunnioittaa niiden henkilöiden muistoa, jotka auttoivat juutalaisia kansanmurhan aikana;
 - B. muistuttaa instituutioista, jotka ovat kunnioittaneet henkilöitä, jotka ovat pelastaneet ihmishenkiä kaikkien 1900-luvun ja 2000-luvun kansanmurhien ja massamurhien (Armenian, Bosnian, Kambodžan ja Ruandan kansanmurhat mukaan luettuina) ja muiden ihmisyyttä vastaan 1900-luvulla ja 2000-luvulla tehtyjen rikosten yhteydessä;
 - C. muistuttaa kaikista, jotka säilyttivät ihmisyytensä totalitaarisen kansallissosialismin ja totalitaarisen kommunismin aikana;
 - D. katsoo, että hyvyyden muiston kunnioittaminen on olennaisen tärkeää eurooppalaisen yhdentymisprosessin kannalta, koska se opettaa nuoremmille sukupolville, että jokainen henkilö voi aina päättää auttaa muita ihmisiä ja puolustaa ihmisarvoa, ja että julkiset instituutiot ovat velvollisia korostamaan niiden henkilöiden esimerkillistä toimintaa, jotka ovat onnistuneet suojelemaan ihmisiä joutumasta viharikosten uhreiksi;
1. kannattaa merkittävässä asemassa olevien henkilöiden ehdotusta, joka koskee 6. maaliskuuta vietettävän oikeamielisten eurooppalaisen muistopäivän perustamista, millä kunnioitetaan niiden henkilöiden muistoa, jotka ovat omalla vastuullaan vastustaneet totalitarismia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 10. toukokuuta 2012 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 1 (P7_PV(2012)05-10(ANN1)).

Torstai 10. toukokuuta 2012

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Corneliu Vadim Tudorin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö

P7_TA(2012)0151

Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2012 Corneliu Vadim Tudorin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2011/2100(IMM))

(2013/C 261 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Corneliu Vadim Tudorin parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamiseksi esittämän, 14. huhtikuuta 2011 päivätyn pyynnön, joka liittyy virallisen syyttäjän Romanian korkeimmassa oikeudessa ja kassaatiotuomioistuimessa Tudoria vastaan aloittamaan menettelyyn ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 9. toukokuuta 2011,
 - on kuullut Corneliu Vadim Tudoria kahteen otteeseen työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Romanian perustuslain 72 pykälän,
 - ottaa huomioon Romanian Euroopan unionin suurlähettilään 7. lokakuuta 2011 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0151/2012),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin jäsen Corneliu Vadim Tudor on pyytänyt parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamista asiassa, joka on vireillä Romanian korkeimmassa oikeudessa ja kassaatiotuomioistuimessa;

⁽¹⁾ Asia C-101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, Kok. 1964, s. 195, asia C-149/85, Wybot v. Faure ym., Kok. 1986, s. 2391, asia T-345/05, Mote v. parlamentti, Kok. 2008, s. II-2849, yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, Kok. 2008, s. I-7929, asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, Kok. 2010, s. II-1135 ja asia C-163/10, Patriciello (ei vielä julkaistu oikeustapauskoelmassa).

Torstai 10. toukokuuta 2012

- B. toteaa, että Tudorin pyyntö liittyy rikosasiaan, jossa häntä syytetään ulosottomiehen ja poliisien uhkailusta, kyseisiin henkilöihin kohdistetusta väkivallasta, kyseisten henkilöiden loukkaamisesta sekä yrityksestä estää lainvoimaisen päätöksen täytäntöönpano tilanteessa, joka liittyi România Mare -puolueen häätöön sen toimitiloista Bukarestissa 4. tammikuuta 2011;
- C. toteaa, että Corneliu Vadim Tudoria syytetään oikeuden halventamisesta, yleistä moraalialoukkaavasta käytöksestä ja rauhanhäirinnästä;
- D. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella ja että kyseisen pöytäkirjan 9 artiklan mukaan jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- E. toteaa, että Tudor viittaa kirjeessään pöytäkirjan 8 ja 9 artiklaan (aiempi 9 ja 10 artikla); toteaa, että 9 artikla ei ole Romanian perustuslain 72 pykälän nojalla relevantti ja että pyyntö on siksi perustettava yksinomaan 8 artiklaan;
- F. toteaa, että oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja lähetti 8. kesäkuuta 2011 Romanian viranomaisille kirjeen ja pyysi lisätietoja Tudoria vastaan vireille pannusta menettelystä;
- G. panee merkille Romanian viranomaisten 7. lokakuuta 2011 päivätyn vastauksen, jossa todetaan, että koska Tudoria ei ole pidätetty tai vangittu eikä hänelle ole tehty henkilöntarkastusta, asiassa ei tarvita Euroopan parlamentin toimia, ja koska asia ei liity Tudorin äänestyksiin eikä hänen tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiin poliittisiin mielipiteisiinsä, häntä ei ole pidätetty tai vangittu eikä hänelle ole tehty henkilöntarkastusta, ei ole katsottu tarpeelliseksi pyytää Tudorin koskemattomuuden pidättämistä;
- H. toteaa, että România Mare -puolueen häätö ja siihen liittyvät olosuhteet ovat siviili- ja rikosoikeudellisia asioita, joilla ei ole suoraa ja ilmeistä yhteyttä Tudorin Euroopan parlamentin jäsenen tehtävien hoitamiseen;
- I. ottaa huomioon, että Tudor ei pyrkinyt itse selittää toimivaltaiselle valiokunnalle koskemattomuutensa puolustamista koskevaa pyyntöään, erityisesti kun otetaan huomioon Romanian viranomaisten lähettämä kirje;
1. päättää olla puolustamatta Corneliu Vadim Tudorin parlamentaarista koskemattomuutta;
 2. kehottaa puhemies välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Romanian toimivaltaiselle viranomaiselle ja Corneliu Vadim Tudorille.

Työjärjestyksen 87 a ja 88 artiklan muuttaminen

P7_TA(2012)0199

Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2012 Euroopan parlamentin työjärjestyksen 87 a ja 88 artiklan muuttamisesta (2009/2195(REG))

(2013/C 261 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon puhemies 9. lokakuuta 2009 päivätyn kirjeen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan,

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirtovaltuudesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 211 ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0072/2012),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. palauttaa mieliin, että kyseiset muutokset tulevat voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1**Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla**

Kun lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyssä säädöksessä siirretään komissiolle valta täydentää tai muuttaa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia, asiasta vastaava valiokunta

- *käsittelee sellaiset esitykset säädösvallan siirron nojalla annettaviksi säädöksiksi, jotka on lähetetty parlamentille valvontaa varten;*
- *voi antaa parlamentin käsiteltäväksi päätöslauselmaesityksessä aiheellisia ehdotuksia lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyyn säädöksen säännösten mukaisesti.*

Noudatetaan 88 artiklan 1–3 kohdan määräyksiä soveltuvin osin.

1. Kun komissio toimittaa parlamentille säädösvallan siirron nojalla annettavan delegoidun säädöksen, puhemies lähettää sen perussäädöksestä vastaavaan valiokuntaan, joka voi päättää nimittää esittelijän yhden tai useamman tällaisen säädöksen käsittelyä varten.

Tarkistus 2**Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 a kohta (uusi)**

1 a. Puhemies ilmoittaa parlamentille päivän, jona delegoitu säädös on vastaanotettu kaikilla virallisilla kielillä, ja määrääjän, jonka kuluessa on mahdollista ilmaista säädöstä vastustava kanta. Määräaika alkaa kyseisestä päivästä.

Ilmoitus julkaistaan istunnon pöytäkirjassa yhdessä asiasta vastaavan valiokunnan nimen kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

Torstai 10. toukokuuta 2012

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 3

Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 b kohta (uusi)

1 b. Asiasta vastaava valiokunta voi perussäädöksen säännöksiä noudattaen aiheelliseksi katsomissaan tapauksissa antaa kaikkia asianomaisia valiokuntia kuultuaan parlamentin käsiteltäväksi perustellun päätöslauselmaesityksen. Päätöslauselmaesityksessä esitetään parlamentin vastustavan kannan perustelut ja siinä voidaan pyytää komissiota esittämään uusi delegoitu säädös, jossa otetaan huomioon parlamentin suositukset.

Tarkistus 4

Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 c kohta (uusi)

1 c. Jos asiasta vastaava valiokunta ei kymmenen työpäivää ennen sen istuntojakson alkua, jonka keskiviikko on ennen ja lähimpänä 1 d kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä, ole jättänyt päätöslauselmaesitystä käsiteltäväksi, poliittinen ryhmä tai vähintään 40 jäsentä voi jättää käsiteltäväksi asiaa koskevan päätöslauselmaesityksen, joka sisällytetään edellä tarkoitetun istuntojakson esityslistalle.

Tarkistus 5

Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 d kohta (uusi)

1 d. Parlamentti tekee päätöksensä kaikista käsiteltäväksi jätetyistä päätöslauselmaesityksistä perussäädöksessä asetetun määräajan kuluessa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa määrätyllä enemmistöllä.

Jos asiasta vastaava valiokunta katsoo aiheelliseksi, että delegoidun säädöksen vastustamiseen varattua määräaikaa jatketaan perussäädöksen mukaisesti, asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja tiedottaa parlamentin puolesta neuvostolle ja komissiolle määräajan jatkamisesta.

Torstai 10. toukokuuta 2012

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 6

Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 e kohta (uusi)

1 e. Jos asiasta vastaava valiokunta suosittelee, että parlamentti ilmoittaa ennen perussäädöksessä asetetun määräajan päättymistä, ettei se vastusta delegoitua säädöstä,

— *valiokunta ilmoittaa asiasta valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle perustellussa kirjeessä ja antaa asiasta suosituksen;*

— *jos asiaa ei vastusteta seuraavassa valiokuntien puheenjohtajakokouksessa eikä kiireisissä tapauksissa kirjallisella menettelyllä, valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtaja ilmoittaa asiasta puhemiehelle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta täysistunnolle mahdollisimman pian;*

— *jos poliittinen ryhmä tai vähintään 40 jäsentä vastustaa suositusta 24 tunnin kuluessa siitä, kun asiasta ilmoitettiin täysistunnossa, suosituksesta äänestetään;*

— *jos vastalauseita ei ole esitetty tämän määräajan kuluessa, ehdotettu suositus katsotaan hyväksytyksi;*

— *suosituksen hyväksyminen merkitsee, että delegoitua säädöstä koskevia myöhempiä vastalause-esityksiä ei oteta käsiteltäväksi.*

Tarkistus 7

Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 f kohta (uusi)

1 f. Asiasta vastaava valiokunta voi perussäädöksen säännöksiä noudattaen jättää omasta aloitteestaan parlamentin käsiteltäväksi perustellun päätöslauselmaesityksen säädöksessä esitetyn säädösvallan siirron peruuttamiseksi kokonaan tai osittain. Parlamentti tekee päätöksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa määrätyllä enemmistöllä.

Tarkistus 8

Euroopan parlamentin työjärjestys
87 a artikla – 1 g kohta (uusi)

1 g. Puhemies ilmoittaa neuvostolle ja komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

Torstai 10. toukokuuta 2012

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 9

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – otsikko

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Täytäntöönpanotoimenpiteet *ja -säädökset*

Tarkistus 10

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 1 kohta

1. Kun komissio toimittaa parlamentille ehdotuksen *toteutettavista täytäntöönpanotoimenpiteistä*, puhemies lähettää *ehdotuksen toimenpiteistä* valiokuntaan, *joka on asiasta vastaava sen säädöksen osalta, johon täytäntöönpanotoimenpiteet perustuvat. Jos perussäädökseen on sovellettu valiokuntien yhteistyömenettelyä, asiasta vastaava valiokunta pyytää kutakin yhteistyöhön osallistuvaa valiokuntaa ilmoittamaan kantansa suullisesti tai kirjeellä.*

1. Kun komissio toimittaa parlamentille ehdotuksen *täytäntöönpanosäädökseksi tai -toimenpiteeksi*, puhemies lähettää *sen perussäädöksestä vastaavaan* valiokuntaan *ja valiokunta voi päättää nimittää esittelijän yhden tai useamman tällaisen ehdotuksen käsittelyä varten.*

Tarkistus 11

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 2 kohta

2. *Asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja asettaa määräajan, jonka kuluessa jäsenet voivat ehdottaa, että valiokunta vastustaa ehdotettuja toimenpiteitä. Valiokunta voi päättää nimittää esittelijän jäsentensä tai pysyvien varajäsentensä keskuudesta, jos se pitää sitä perusteltuna. Jos valiokunta vastustaa ehdotettuja toimenpiteitä, se jättää käsiteltäväksi päätöslauselmaesityksen, jossa vastustetaan ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymistä ja jossa voidaan myös ilmoittaa, mitä muutoksia ehdotettuihin toimenpiteisiin olisi tehtävä.*

2. *Asiasta vastaava valiokunta voi jättää parlamentin käsiteltäväksi perustellun päätöslauselmaesityksen, jossa todetaan, että ehdotus täytäntöönpanosäädökseksi tai -toimenpiteeksi ylittää perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan tai ei muusta syystä ole unionin oikeuden mukainen.*

Jos parlamentti hyväksyy tällaisen päätöslauselman sovellettavassa määräajassa, joka alkaa toimenpiteitä koskevan ehdotuksen vastaanottamispäivästä, puhemies pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksen, tarkistamaan sitä tai antamaan ehdotuksen asianmukaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti.

Tarkistus 12

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 3 kohta

3. *Jollei ennen määräajan päättymistä ole istuntojaksoa, toimivalta vastauksen antamiseen siirretyksi asiasta vastaavalle valiokunnalle. Vastaus annetaan valiokunnan puheenjohtajan asianomaiselle komission jäsenelle osoittamalla kirjeellä, ja siitä ilmoitetaan kaikille parlamentin jäsenille.*

3. *Päätöslauselmaesitys voi sisältää komissiolle esitettävän pyynnön säädöksen, toimenpiteen tai säädös- tai toimenpideehdotuksen peruuttamisesta tai muuttamisesta parlamentin esittämien vastalauseiden mukaisesti taikka uuden lainsäädäntöehdotuksen esittämisestä. Puhemies ilmoittaa neuvostolle ja komissiolle parlamentin kannan.*

Torstai 10. toukokuuta 2012

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 13

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 4 kohta – johdantokappale

4. Jos komission suunnittelemat täytäntöönpanotoimenpiteet kuuluvat valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin, **3 kohtaa ei sovelleta ja 1 ja 2 kohtaa täydennetään seuraavasti:**

4. Jos komission suunnittelemat täytäntöönpanotoimenpiteet kuuluvat **menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyssä neuvoston päätöksessä 1999/468/EY säädetyn** valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin, **sovelletaan seuraavia lisämääräyksiä:**

Tarkistus 14

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 4 kohta – a alakohta

a) Valvonta-aika alkaa, kun ehdotus toimenpiteistä on annettu parlamentille kaikilla virallisilla kielillä. **Lyhennettyjä määräaikoja sovellettaessa (menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 5 kohdan b alakohta) ja erittäin kiireellisissä tapauksissa** (pätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan **6 kohta**) määräaika alkaa päivästä, jona Euroopan parlamentti vastaanottaa päätöksen 1999/468/EY mukaisesti perustetun komitean jäsenille toimitetut kielitoisinnot lopullisesta ehdotuksesta täytäntöönpanotoimenpiteeksi, ellei asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja vastusta tätä. Tässä tapauksessa työjärjestyksen 146 artiklaa ei sovelleta;

a) Valvonta-aika alkaa, kun ehdotus toimenpiteistä on annettu parlamentille kaikilla virallisilla kielillä. **Kun on kyse päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitusta lyhennetystä määräajasta** ja päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan **6 kohdassa tarkoitusta erittäin kiireellisestä tapauksesta**, määräaika alkaa päivästä, jona Euroopan parlamentti vastaanottaa päätöksen 1999/468/EY mukaisesti perustetun komitean jäsenille toimitetut kielitoisinnot lopullisesta ehdotuksesta täytäntöönpanotoimenpiteeksi, ellei asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja vastusta tätä. Tässä tapauksessa työjärjestyksen 146 artiklaa ei sovelleta;

Tarkistus 15

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 4 kohta – a a alakohta (uusi)

a a) Mikäli ehdotus täytäntöönpanotoimenpiteeksi perustuu päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 5 tai 6 kohtaan, joissa säädetään parlamentin vastustuksen esittämiseen sovellettavista lyhennytyistä määräajoista, asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja voi jättää käsiteltäväksi päätöslauselmaesityksen, jossa vastustetaan toimenpide-ehdotuksen hyväksymistä, jos valiokunta ei ole voinut kokoontua säädettyssä ajassa;

Tarkistus 16

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 4 kohta – b alakohta

b) Parlamentti voi jäsentensä enemmistöllä vastustaa **ehdotettujen toimenpiteiden** hyväksymistä **sillä perusteella**, että ehdotus ylittää perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan, se on ristiriidassa perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa tai se ei ole toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteen mukainen;

b) Parlamentti voi jäsentensä enemmistöllä vastustaa **täytäntöönpanotoimenpide-ehdotuksen** hyväksymistä **ilmoittamalla**, että ehdotus ylittää perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan, se on ristiriidassa perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa tai se ei ole toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteen mukainen;

Torstai 10. toukokuuta 2012

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 17

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 4 kohta – c alakohta

c) Mikäli ehdotus toimenpiteistä perustuu päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 5 tai 6 kohtaan, joissa säädetään parlamentin vastustuksen esittämiseen sovellettavista lyhennetyistä määräajoista, asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja voi jättää käsiteltäväksi päätöslauselmaesityksen, jossa vastustetaan toimenpiteitä koskevan ehdotuksen hyväksymistä, jos valiokunta ei ole voinut kokoontua säädettyssä ajassa.

Poistetaan.

Tarkistus 18

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 artikla – 4 kohta – c a alakohta (uusi)

c a) Jos asiasta vastaava valiokunta komission asianmukaisesti perustellun pyynnön johdosta suosittelee perustellussa kirjeessä valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle, että parlamentti ilmoittaa ennen päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdan ja/tai 5 a artiklan 4 kohdan e alakohdan mukaisen tavanomaisen määräajan päättymistä, että se ei vastusta ehdotettua toimenpidettä, sovelletaan 87 a artiklan 1 e kohdassa määrättyä menettelyä.

Tarkistus 19

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 a artikla – otsikko (uusi)

88 a artikla

Asian käsittely valiokuntien yhteistyö- ja yhteiskokousmenettelyssä

Tarkistus 20

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 a artikla – 1 kohta (uusi)

1. Jos perussäädös on hyväksytty parlamentissa 50 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen, delegoitujen säädösten sekä täytäntöönpanosäädös- tai täytäntöönpanotoimenpite-ehdotusten käsittelyssä sovelletaan seuraavia lisämääräyksiä:

— delegoitu säädös tai ehdotus täytäntöönpanosäädökseksi tai -toimenpiteeksi toimitetaan asiasta vastaavalle valiokunnalle ja yhteistyöhön osallistuvalla valiokunnalla;

Torstai 10. toukokuuta 2012

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

- *asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja asettaa määräajan, jonka kuluessa yhteistyöhön osallistuva valiokunta voi antaa ehdotuksia sen yksinomaiseen toimivaltaan tai näiden valiokuntien yhteiseen toimivaltaan kuuluvista asioista;*
- *jos delegoitu säädös tai ehdotus täytäntöönpanosäädöksi tai -toimenpiteeksi kuuluu pääosin yhteistyöhön osallistuvan valiokunnan yksinomaiseen toimivaltaan, asiasta vastaava valiokunta hyväksyy sen ehdotukset ilman äänestystä; muussa tapauksessa puhemies voi antaa luvan siihen, että yhteistyöhön osallistuva valiokunta jättää asiasta päätöslauselmaesityksen parlamentin käsiteltäväksi.*

Tarkistus 21

Euroopan parlamentin työjärjestys
88 a artikla – 2 kohta (uusi)

2. *Jos perussäädös on hyväksytty parlamentissa 51 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen, delegoitujen säädösten sekä täytäntöönpanosäädös- tai täytäntöönpanotoimenpide-ehdotusten käsittelyssä sovelletaan seuraavia lisämääräyksiä:*

- *puhemies päättää heti delegoidun säädöksen tai täytäntöönpanosäädös- tai täytäntöönpanotoimenpide-ehdotuksen vastaanottamisen jälkeen niiden käsittelystä vastaavan valiokunnan tai niiden käsittelystä yhdessä vastaavat valiokunnat ottaen huomioon 51 artiklassa vahvistetut kriteerit ja asianomaisten valiokuntien puheenjohtajien mahdolliset sopimukset;*
- *jos delegoitu säädös tai ehdotus täytäntöönpanosäädöksi tai -toimenpiteeksi on toimitettu valiokuntaan yhteiskokousmenettelyn mukaisesti, kukin valiokunta voi pyytää yhteiskokouksen koollekutsumista päätöslauselmaesityksen käsittelyä varten. Jos asianomaisten valiokuntien puheenjohtajat eivät pääse sopimukseen yhteiskokouksen koollekutsumisesta, valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtaja kutsuu sen koolle.*

Tarkistus 22

Euroopan parlamentin työjärjestys
216 artikla – 4 kohta

4. Oikaisusta ilmoitetaan seuraavalla istuntojaksolla. Se katsotaan hyväksytyksi, ellei poliittinen ryhmä tai vähintään 40 jäsentä pyydä **48** tunnin kuluessa ilmoituksesta, että asiasta äänestetään. Jos oikaisua ei hyväksytä, se palautetaan asiasta vastaavaan valiokuntaan, joka voi ehdottaa muutettua oikaisua tai päättää menettelyn.

4. Oikaisusta ilmoitetaan seuraavalla istuntojaksolla. Se katsotaan hyväksytyksi, ellei poliittinen ryhmä tai vähintään 40 jäsentä pyydä **24** tunnin kuluessa ilmoituksesta, että asiasta äänestetään. Jos oikaisua ei hyväksytä, se palautetaan asiasta vastaavaan valiokuntaan, joka voi ehdottaa muutettua oikaisua tai päättää menettelyn.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Vastaamatta jääneiden kirjallisesti vastattavien kysymysten käsittely valiokunnassa (työjärjestyksen 117 artiklan 3 kohdan tulkinta)

P7_TA(2012)0204

Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2012 vastaamatta jääneiden kirjallisesti vastattavien kysymysten käsittelystä valiokunnassa (työjärjestyksen 117 artiklan 3 kohdan tulkinta)

(2013/C 261 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajan 27. huhtikuuta 2012 päivätyyn kirjeen,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 211 artiklan,

1. päättää lisätä työjärjestyksen 117 artiklan 3 kohtaan tulkinnan seuraavasti:

”Koska valiokunnan puheenjohtajalla on toimivalta kutsua valiokunnan kokous koolle 193 artiklan 1 kohdan nojalla, hänellä on toimivalta päättää koolle kutsumansa kokouksen esityslistaluonnoksesta valiokunnan työskentelyn sujuvaksi organisoimiseksi. Tämä toimivalta ei kuitenkaan vaikuta 117 artiklan 3 kohdassa määrättyyn velvollisuuteen ottaa kirjallisesti vastattava kysymys sen laatijan pyynnöstä valiokunnan seuraavan kokouksen esityslistaluonnokseen. Puheenjohtajalla on kuitenkin harkintavalta tehdä poliittiset painopistealueet huomioon ottaen ehdotus kokouksen asioiden käsittelyjärjestyksestä sekä menettelytavoista (esimerkiksi menettely ilman keskustelua ja mahdollisesti jatkotoimia koskevan päätöksen tekeminen tai tarvittaessa suositus kohdan siirtämisestä myöhempään kokoukseen).”

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 10. toukokuuta 2012

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautuminen *I**

P7_TA(2012)0148

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvan tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 muuttamisesta (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))

(2013/C 261 E/11)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0041),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0030/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 25. huhtikuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0140/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 10. toukokuuta 2012

P7_TC1-COD(2012)0019

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10.toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 765/2012.)

Venäjältä tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevat rajoitukset *I**

P7_TA(2012)0149

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien rajoitusten hallinnoinnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2007 kumoamisesta (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))

(2013/C 261 E/12)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0715),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0396/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 25. huhtikuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0085/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 10. toukokuuta 2012

P7_TC1-COD(2011)0315

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien rajoitusten hallinnoinnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2007 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 529/2012.)

Euroopan unionin virallisen lehden sähköinen julkaiseminen ***

P7_TA(2012)0150

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 esityksestä neuvoston asetukseksi Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))

(2013/C 261 E/13)

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston asetukseksi (10222/5/2011),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0076/2012),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen (A7-0087/2012),
1. antaa hyväksyntänsä esitykselle neuvoston asetukseksi;
 2. muistuttaa neuvostoa, että jos Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan mukainen vaatimus yksimielisyydestä ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa meneillään olevat parlamentaariset menettelyt johtavat muutoksiin esityksen tekstissä, Euroopan parlamentin hyväksyntää on haettava uudelleen;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 10. toukokuuta 2012

Verkkovierailut yleisissä matkaviestintäverkoissa unionin alueella ***I

P7_TA(2012)0197

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkovierailuista yleisissä matkaviestintäverkoissa unionin alueella (uudelleenlaadittu toisinto) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))

(2013/C 261 E/14)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0402),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0190/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. lokakuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 25. marraskuuta 2011 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 28. maaliskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0149/2012),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta,
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantavan ryhmän suositukset;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 131.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 10. toukokuuta 2012

P7_TC1-COD(2011)0187

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (uudelleenlaadittu)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 531/2012.)

Vaarallisten kemikaalien vienti ja tuonti *I**

P7_TA(2012)0198

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista (uudelleenlaadittu) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))

(2013/C 261 E/15)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0245),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan sekä 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0107/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 13. heinäkuuta 2011 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- kuultuaan alueiden komiteaa,
- ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 25. marraskuuta 2011 päivätyyn kirjeen,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. helmikuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0015/2012),

⁽¹⁾ EUVL C 318, 29.10.2011, s. 163.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta,
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0105

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista (uudelleenlaadittu)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 649/2012.)

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Torstai 10. toukokuuta 2012

2013/C 261 E/11	Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautuminen ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvan tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 muuttamisesta (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))	51
	P7_TC1-COD(2012)0019 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10.toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 muuttamisesta	52
2013/C 261 E/12	Venäjältä tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevat rajoitukset ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien rajoitusten hallinnoinnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2007 kumoamisesta (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))	52
	P7_TC1-COD(2011)0315 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien rajoitusten hallinnoinnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2007 kumoamisesta	53
2013/C 261 E/13	Euroopan unionin virallisen lehden sähköinen julkaiseminen *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 esityksestä neuvoston asetukseksi Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))	53
2013/C 261 E/14	Verkkovierailut yleisissä matkaviestintäverkoissa unionin alueella ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkovierailuista yleisissä matkaviestintäverkoissa unionin alueella (uudelleenlaadittu toisinto) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))	54
	P7_TC1-COD(2011)0187 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi verkkovierailuista yleisissä matkaviestintäverkoissa unionin alueella (uudelleenlaadittu)	55
2013/C 261 E/15	Vaarallisten kemikaalien vienti ja tuonti ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. toukokuuta 2012 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista (uudelleenlaadittu) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))	55
	P7_TC1-COD(2011)0105 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. toukokuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2012 antamiseksi vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista (uudelleenlaadittu)	56

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursivilla, poistot symbolilla ¶.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI